

Februar

Ave Maria

1949

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Lemont, Illinois

Izdajajo

Slovenski frančiškani

v Združenih državah Amerike

Naslov — Address:

AVE MARIA

Box 608

Lemont, Illinois

Telefon: Lemont 494

Naročnina—Subscription rate:

U.S.A., \$2.50 letno

Izven U.S.A., \$3.00

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah, in pri drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Urednik — Editor:

FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.

Upravnik — Business Manager:

FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

Pomožni upravnik—Ass't manager

BRO. ROBERT HOCHVAR, o.f.m.

Printed by

AVE MARIA PRESS

Lemont, Illinois

FEBRUAR, 1949

LETNIK 41

VSEBINA

Stran

Evangeljski prizori	1
Sedmeri služabniki Marijini	3
P. Alojzij, o.f.m.	
Father Price in sv. Bernardka	5
P. Martin, o.f.m.	
Ali poznamo svojo Mater?	6
T. G., begunec	
Posvetitev Brezmadeznemu Srcu Marijinemu	8
Lilija iz raja (Konec)	11
P. Kazimir, o.f.m.	
Pot k Bogu	13
P. Kazimir, o.f.m.	
Križem kraljestva križa	18
P. Martin, o.f.m.	
S križem in sidrom	20
Poslovenil p. Bernard, o.f.m.	
Otrokova molitev	24
Razpelo na dražbi	25
Dr. J. Česnik	
Lemontski odmevi	26
Samostanski firbec	
Kramljanje na zapečku	29

Published monthly — except October, when published semi-monthly — by the Slovene Franciscan Fathers of Lemont, Illinois, in the interests of the Slovene Franciscan Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

PD 223/1965

Evangeljski prizori

NAŠ ZVELIČAR je rad povedal prilike iz kmečkega življenja, ker so bili njegovi poslušalci večinoma kmečki ljudje, ki so lahko razumeli take prilike in so jih radi poslušali. Taka je bila prilika o ljuliki, ki jo je sovražnik vsejal med pšenico nekega kmeta. Takšna prilika je lahko razumljiva tudi vsakemu, ki ima samo majhen vrt pri hiši, pa ve, kaj je plevel.

Ta prilika pove o nekem kmetu, najbrž bogatem človeku, ki so mu hlapci nasejali dobro, očiščeno pšenico na njegovo njivo. Pšenično seme je bilo poprej očiščeno zato, da bi ne bilo vmes nobenega plevelnega semena. Toda imel je ta kmet nekega sovražnika, ki mu je hotel škodo napraviti s tem, da vseje med pšenico nek plevel, ki so mu rekli ljulika. To je storil, ko so ljudje spali, nemara ponoči. Vsejal je pa ljuliko zato, ker se najtežje odpravi iz njive, ko enkrat zraste. Korenine tega plevela hitro prepleto pšenične korenine, tako da se tudi pšenica izruje, če kdo poskuša plevel izpuliti. Torej pustiti se mora do žetve, ko se lahko izbere iz pšenice in sežge. To bi bilo seveda nemogoče ameriškem kmetu, ki žanja z modernimi stroji in ima navadno velike njive.

Vsaka prilika ima seveda nek globlji pomen, saj jih Gospod ni pripovedoval samo za kratek čas. V tej priliki nas uči nekaj, kar je jasno vsakemu človeku, da so namreč slabi med dobrimi na tem svetu. Dobri so sevedapšenica, slabi pa ljulika, ki jo je hudobni duh zasejal na ta svet. Skupaj živijo in bodo živeli tako do konca sveta - do časa velike žetve.

Kar pa ni jasno vsakemu človeku je vzrok, zakaj morajo dobri živeti skupaj s slabimi; saj jim je to le v škodo in so dobri večkrat zapeljani v pogubo radi slabega zgleda hudobnežev. Sv. Tomaž akvinski navaja stiri vzroke, zakaj so v Cerkvi vedno slabi med dobrimi. Prvič, ker se dobrota in svetost izvoljenih bolj sveti, bolj slovi, ko se vidijo zraven slabih. Drugič, se mnogokrat zgodi, da se slab človek poboljša. Tretjič, se nekateri samo zdijo slabi, v resnici pa niso tako slabi. Četrtoč, ima slab človek večkrat močan vpliv na druge, tako da bi mnoge s seboj potegnil, če bi bil zavržen; torej bi se jih z enim grešnikom veliko pogubilo.

In vrnil se je z njima ter prišel v Nazaret in jima je bil pokoren. In njegova mati je vse ohranila v svojem srcu. In Jezus je napredoval v modrosti in starosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh (Luk. 2:51-52).

Ljubitelji

Marijini

*Sedmeri Služabniki Marijini**12. februarja*

ZAČETKA TRINAJSTEGA stoletja je bila razširjena v mestu Florenciji v Italiji prav pobožna družba, ki si je prizadevala Marijino čast povišati. Člani te družbe so bili sedmeri bogati možje: Bonfilij Monaldov, Bonajunkta Manetov, Manet Antelenski, Amidej Amidejski, Ugučij Ugučijonov, Sostenej Sostenejski in pa Aleš Falkonijerski. Z uslovesnostjo so obhajali Marijine praznike.

Ko so praznovali god vnebovzetja Marijinega, prikaže se jim nebeška Kraljica v vsej svoji rajski lepoti. Naroči jim, da naj zapustijo svet in se z uslovesnostjo posvetijo njeni službi. Vprašali so škofa za nasvet, kako bi najbolje ustregli Marijini želji. Sklenili so razdeliti svoje premoženje med reveže in zapustiti svet. Oblekli so se z grudavo raševino in z revno spokorno obleko pepelnate barve.

Na dan Marijinega rojstva so se preselili v revno kmečko hišo, da bi tam v višji svetosti živeti začeli. Z ostro spokornimi deli, z gorečo molitvijo in drugimi pobožnimi vajami so položili vogelni kamen reda „Služabnikov Device Marije“.

Marija nato sama razloži škofu, kaj hoče. Želi namreč, da bi ti možje ustanovili redovniško družbo, ki bi skrbelo edinole za povišanje njene časti. Vsled tega razodetja so pomnožili ti sedmeri služabniki svoje molitve in poste, da bi božjo Mater naklonili,

naj bi jim še bolj natanko razodela svojo voljo.

Veliki petek premišlujejo s prav pobožnim duhom bridko trpljenje Sina božjega pa tudi grenke bolečine, katere je Devica Marija občutila ta dan – in odpro se nebesa in iz njih stopi nebeška Kraljica, spremljana od neštevilnih angeljskih korov. Nekateri angeli nesejo mučilno orodje, nekateri pa druge spomine trpljenja nasega Zveličarja. Drugi so držali nekaka črna oblačila in še drugi pa knjižice s pravili sv. Avgústina. Eden je dvigal škit, na katerem je bilo z zlatimi črkami zapisano: „Služabniki Marijini,” in eden naposled prekrasno palmo.

Marija tedaj poreče pobožnim možem, da je njena volja, da se ustanovi samostanska družba, z namenom sebe in ves človeški rod posvečevati s premišljevanjem trpljenja Jezusovega in pa njenih žalosti. Odložijo naj dose-danjo spokorno obleko in v spomin njenegega groznege trpljenja naj zana-prej nosijo to črno obleko. Izročila je tedaj pravila, po katerih naj živijo. Imenovala je sama nebeška Kraljica novo ustanovo „Red služabnikov Marijinih.” Obljubila je večno zveličanje, katero je pomenila palma, ako bodo spolnjevali njena povelja in zapovedi njenegega sina. Nato je zginila.

Papež Gregorij IX. je potrdil novo družbo. Bonfilij je bil izvoljen prvi predstojnik. Mnogo mladeničev je želelo pristopiti v novi red. Ali red ima

še skušnje za prebiti. Ob tem času je bilo več malopridnih in spačenih redov, ki so napravljali zmešnjave. Papež Inocencij IV. je torej naročil sv. Petru mučencu, redovniku dominikanskega reda, da naj preišče stvar.

Prikazala se je tudi njemu božja Mati. Vidil je namreč visoko goro uso s cveticami obsejano, uso svetlo in žarečo, vrh nje pa sedi Marija in angeli njej poklanjajo cvetlične vence. Končno ji prineso sedem prav lepih lilij, ki jih za nekaj časa pritisne na prsa in potem kakor venec oplete okoli glave. Razodene svetemu Petru, da teh sedem lilij je ravno tistih sedem ustanovnikov novega reda servitov, katere je bila navdihnila, da ta red ustanovijo na čast njenim sedmerim žalostim, ki jih je trpela v življenju, trpljenju in smrti Gospodovi.

Po tem očitnem potrdilu božje volje, da se novi red širi in množi, oglašajo se število novincev. V Florenciji pri prekrasni cerkvi Oznanenja je tekla druga zibelka reda, ker od tukaj se je razširil po celem svetu. Kakor je pa vseh sedem bratov skupaj skrbelo za slavo svojega reda, tako je tudi imel vsak svoje posebne čednosti in zasluženje.

Bonfilij, poseben častilec božje Matere Marije, je vladal družbo trindvajset let, jo zelo razširil, tudi zaženske redovnice samostan postavil, in leta 1272. umrl kot samotarec. Bonajunkta, sloveč zavoljo svoje velike svetosti in daru prerokovanja, čeprav visokega stanu, se ni sramoval za brate ubogajme prositi. Manet, v sv. pismu zelo poučen, je znal tudi najtrdovratnejše krivo-

verce krepko zavračati. Poslal je redovnike na Francosko in se eno leto pripravljalo za srečno smrt. Amidej, pa, je mnogim bolnikom pomagal s svojo molitvijo. Uguči se je odlikoval v posebni pohlevnosti in potrpežljivosti. Sostenej je s svojo zgovornostjo pridobil veliko imenitnih naslednikov: zavoljo njegove modrosti se je ž njim posvetoval celo francoski kralj. Alešu pa je bila ponižnost najljubša in drugim služiti največje veselje. Sv. Cerkev obhaja praznik teh sedmerih ustanovnikov reda „Služabnikov Marijinih“ dne 12. februarja.

Resnično, kdor raste v pobožnosti do Marije, raste ob enem tudi v vsem dobrem. Boljše ne more nihče časa porabiti ali varnejše preskrbeti za večnost. Premišljajmo pogostoma in radi trpljenja naše dobre nebeške Matere Marije. Vsa ljubezen otrok se zbira okoli nje, stoječe pod križem v morju bolečin. Tam je naše porodišče, tam smo postali njeni otroci, Zatoraj nobena pobožnost, njej na čast, ni Mariji tako prijetna, kakor pobožnost do njenih sedmerih žalosti. To je jasno pokazala, ko je sama ustanovila red služabnikov Device Marije v ta namen, da bi srca vseh vernikov unemal za počesčevanje žalostne Matere božje.

-- P. Alojzij, o.f.m.

So ljudje, ki vse težko občutijo in vsako stvar vedno črno gledajo. Jaz pa delam ravno obratno in gledam v vsaki stvari dobro stran. - Sv. Terezika

MISIJONSKI NAMENI ZA LETO 1949

FEBRUAR

Molimo za Cerkev v belgijskem Kongu v Afriki

Father Price

in

Sv. Bernardka

Na desni je slika nestrohnjenega trupla sv. Bernardke. To je aktualna fotografija, ki je bila vzeta pred par leti.

AMERIŠKI DUHOVNIK, Father Thomas F. Price, je bil leta 1911 soustanovitelj ameriške inozemske misijonske družbe, ki je splošno znana kot "Maryknoll Mission Society". Drugi ustanovitelj z njim je bil Father James A. Walsh. Zibelka je tekla tej misijonski družbi trideset milj severno od mesta New York, v kraju ki se imenuje "Maryknoll", kar pomeni "Marijin griček".

Enkrat pozneje je Father Price obiskal Lurd, kjer se je bila Brezmadežna prikazala deklici Bernardki. Šel je nato še v bližnje mesto Nevers, kjer počiva nestrohnjeno truplo sv. Bernardke v kapeli tamkajšnjih sester usmiljenk. "Nekaj se mi je zgodilo v Lurdu," je potem dejal, pa ni rekel, kaj je bilo. Vendar je zato hotel na vsak način videti truplo sv. Bernardke, Marijine izvoljenke.

Bernardkino truplo počiva v zlati relikviji. Obleženo je z redovno obleko, kakršno je Bernardka kot sestra Bernarda

Marija v življenju nosila. Celo truplo se lahko vidi, pa je majhno in drobno. Nebeški mir izseva iz njenega obraza. Zgleda kakor otrok, ki mirno spi.

Father Price je videl truplo. Od tistega časa pa je bilo med njim in sv. Bernardko neko posebno skrivnostno prijateljstvo. Ko je o njej govoril, ji je zmerom rekel "moja mala svetnica".

Ne dolgo potem, ko se je bil Father Price v Ameriko vrnil iz Lurda in Neversa, so njegovi boljši prijatelji opazili, da nosi usnat prstan na tretjem prstu na levi roki. Vprašali so ga, od kod ima oblast in pravico, da sme nositi prstan.

Father Price je pa bil tankovesten. Vest ga je pekla in vznemirjal se je radi očitkov svojih prijateljev. Nazadnje je šel svojemu škofu, ki mu je svetoval, da naj piše v Rim za dovoljenje, da sme nositi prstan. To je storil.

Po dolgih mesecih je končno prisel odgovor od svete stolice: "Dovoljenje ni dano!" Toda pismo je prislo dne 13. septembra, leta 1919 - en dan po smrti svetniškega duhovnika.

Splošni molitveni nameni

FEBRUAR

Molimo za obrambo Cerkve zoper moderno brezbožništvo.

Kje je pa Father Price dobil oni prstan? Ni znano. Nekateri pa so takoj začeli misliti, da ga je dobil naravnost od sv. Bernardke same. Pravijo, da je bil prstan simbol tesne prijateljske zveze med bogoljubnim duhovnikom in malo svetnico.

Ko je Father Price umrl, so našli v njegovem testamentu prošnjo, da se naj njegovo

srce pošlje v Nevers, kjer naj bi počivalo blizu trupla sv. Bernardke.

Njegova želja je bila izpolnjena. Srce njegovo je bilo poslano v Nevers, kjer so ga dobre sestre položile k počitku v steni samostanske kapele, blizu dragocenih ostankov svete Marijine izvoljenke.

- Priredil p. Martin, o.f.m.

Ali poznamo svojo Mater?

Spisal T. G., begunec

DVE MATERI imamo: eno zemsko, telesno, drugo nebeško, duhovno. Kdo ne pozna svoje matere? Vedno nam je draga, nje se nikdar ne naveličamo kot vsakdanjega kruha ne! V duši nam pojo njene zvonke besede s katerimi nas je v otroških letih učila govoriti, doni nam neutešeno v srcu nje sladko petje in pozvanja nam v duši njen smeh nesebičen, srečen in vesel kot brneča struna kitare.

Globoko v notranjost nam je proniknil njen zaskrbljen in užaloščen obraz, a vendar tako poln dobrote - tudi takrat, ko smo jo žalili - in odpuščenja. Z leti smo znali odkriti neprecenljivo vrednost njenih žuljev, ki jih je rodilo preobilno delo za nas. Sleherni dan pa je bil priča novih veličin njenega materinega srca. O podoba naše matere! Za vedno si jo je duša vtisnila v spomin.

A, če smo tako srečni, da jo še imamo, s kakim veseljem hitimo k njej vselej kadar nam je le mogoče, in zlasti ko nas

trpljenje biča, iščemo pri njej utehe in tolažb. Nasprotno mora biti spet ona prva deležna vsakega našega novega veselja. Če pa nam je že umrla, tedaj imamo vedno pred očmi, nam v oporo in vzgled, nje fizično in duševno sliko, obe povzeti iz za nas najbolj občutljivih in globokih trenutkov življenja.

Toda nekoč, ko je s križa sonce otemnelo in je narava jokala ob bolečinah Sina Človekovega, je isti dejal svoji Materi, ki je vsa močna stala ob križu: Žena, glej Tvoj sin, sin, glej tvoja Mati. Z sv. Janezom smo dobili tedaj vsi Marijo za mater. Marija je naša duhovna Mati, Mati vseh živih!

Toda vprašajmo se: poznamo li vso veličino naše nebeške Matere Marije? Smo jo li kedaj premišljevali? Nje poslanstvo? Ne moremo se imenovati njeni sinovi, če je po lastni krivdi in malomarnosti ne poznamo.

Poglejmo si na kratko, kako nam sv. Cerkev pokaže v jasni in neizčrpno lepi

luči Njo, ki je milosti polna.

Znana je trditev bogoslovcev, da bi Bog lahko ustvaril lepši svet v novi popolnosti, a lepše in popolnejše Materi ni mogel ustvariti. Sedež in težišče vse Marijine lepote je v njenem materinstvu božjem. Marija je rodila Boga, drugo božjo Osebo, ki je od vekomaj rojena od Očeta, a je v času privzel nase našo človeško naravo tako tesno, da se je združila z Njim v eno v njegovi osebi. In to telo mu je dala Marija. Zato je Marija Mati Boga.

Mnogo so proti tej Marijini veličini klevetali nasprotniki Marijine slave že v prvih stoletjih krščanstva, a sveti očetje so jih odločno zavrnila na raznih cerkvenih zborih opirajoč se na sv. Pismo in obsodili nasprotnike, zapovedujoč verovati: Marija je v resnici rodila Boga, Marija je zato res Mati božja, Jezus je njen pravi Sin.

Iz materinstva božjega izvira negativna in pozitivna Marijina svetost kot jo tehnično imenujejo bogoslovci, njene prednosti in poslanstvo.

Kristus je svetost sama, kot poje o njem sv. Cerkev, nevesta Njegova: "Samo Ti si svet, samo Ti, Gospod, samo Ti Najvišji, Jezus Kristus." Zato je moral biti tudi tabernakelj, kjer bo prebival po čudežnem brezmadežnem spočetju, biti svet in je - Marija.

Negativna svetost Marije obstoji v tem, da je bila spočeta in rojena brez madeža izvirnega greha. Po izvirnem grehu postanemo sužnji satanovi. Marija, Rodnica Sinu božjega, niti za en moment ni mogla biti in ni bila pod satanovo oblastjo. In po izgonu prvih staršev iz raja, je Bog rekel kači: "In Ona žena ti bo glavo strla." Torej je močnejša kot kot satan, je izvzeta iz njegove oblasti. To versko resnico so prav tako napadali, ali pa se bolj kot ono o Materinstvu božjem. Toda boj zvestih Marijinih sinov skozi vsa stoletja je kronal papež Pij IX. l. 1854. s tem, da je slovesno proglasil k verskim resnicam Marijino Brezmadežno Spočetje.

Pozitivna svetost Marije obstoji v tem, da je milosti polna bila že koj ob svojem spočetju. Najlepši pozdrav, ki ga je mogla slišati iz ust nebeškega poslanca je bil: "Zdrava Marija, milosti polna, Gospod je s Teboj." In res, Marija je tako milosti polna, da v tem prekaša vse milosti, ki so jih prejeli vsi angeljski kori in vsi človeški otroci skupaj. Te Marijine lepote, si ne moremo niti zdaleč dovolj predstavljati, ker nam čutnim in malovernim ljudem je težko zaznati kaj je pravzaprav milost božja. Posvečujoča milost božja nas naredi deležne iste božje narave, da se sinovi božji imenujemo in smo, in če sinovi Boga, tudi dediči Boga, sodediči Kristusovi.

Vrednost teh besed zaznajo tu na zemlji samo nekatere duše, vsi pa bomo prav cenili te največje odlike, ki nam jih daje Bog, po smrti, ko se bo naša duša vrgla v bogastvo božje neskončnosti, kot se vržejo v objem najdražja, dolga leta na krut način ločena bitja; kot se spoji železen drobec z vso svojo silo ogromno magnetno močjo in podobno. To neizmerno teženje pozdrujenju z Bogom, ki je sedaj nekako prikrita v naši duši in speče, se s smrtjo razveže v svojo nedoumljivo moč, hrepenenje, strast po združenju z Njim, ki je naše vse! In to spoznanje in priznanje Boga kot za svojo edino srečo, od Njega v našo dušo položeno, je pogubljenim vir pekla, ker bodo za večno ločeni od najdražjega bitja, zveličanim pa v neskončno veselje, ker ga bodo uživali vso večnost.

Toda žal, da ta zaklad tolikokrat izgubimo z našim slabim življenjem, namesto, da bi kopičili v nas to bogastvo božje, da bomo čim bolj lahko gledali in uživali Boga; še mnogi pa ga nemiselno prezirajo in si kopičijo neskončni dolg pekla na svojo dušo. Marija pa je to milost božjo ohranila v najpopolnejši meri.

Iz te obilice milosti sledijo Marijine prednosti ali odlike: Marija ni mogla grešiti, ne zato, ker bi bila po svoji naravi negrešljiva, ampak zaradi takoglobokega združenja z Bogom po posve-

čujoči milosti božji. In zato je Marija bila in ostala: Devica pred, med in po rojstvu Najsvetejšega. Kot Materi svojega Sina, Bog ni dovolil, da bi njeno telo strohnelo kot truplo vseh smrtnikov, ampak ga je poveljčnega vzel v nebo in jo postavil za Kraljico nebes in zemlje, Posrednico in Delivko vseh milosti vsem človeškim otrokom vseh časov. Kajti s svojim trpljenjem in vdanostjo v voljo božjo je sodelovala pri našem odrešenju in je zato naša Soodrešnica, ne v popolni meri, ampak delno. Zato ji tudi pristoji to častno mesto v načrtu božje dobrote.

Splošno se pričakuje, da bo ti dve resnici, Marijino Vnebozetje in Marija Posrednica in Delivka vseh milosti, sv. Cerkev slovesno proglasila kot verski resnici. To je v grobih potezih slika in velečina naše nebeške Matere, ki jo sv. Cerkev, nevesta Kristusova, slavi z najlepšimi slavospevi, ki jih je navdihnili božja Modrost:

"Ti slava Jeruzalema, Ti veselje Izraela, Ti ponos našega ljudstva!

Lepa kot luna, izbrana kot sonce, strašna kot urejena vojskina vrsta!

Vsa si lepa, o Marija; in madeža izvirnega greha ni na Tebi!

Gospod Bog Najvišji Te je izbral in blagoslovil, Devica Marija, med vsemi ženami na zemlji.

Srečna si, sveta Devica Marija, in najvišje slave vredna, ki si kači strla glavo s svojo deviško peto.

Devica, Bogorodica, On, ki ga svet ne more zajeti, se je v Tebi učlovečil."

Iz te Marijine veličine sledi nujno vloga in važnost Njenega poslanstva. Da pa bomo lažje razumeli to Marijino nalogo in skrb za nas, se povrnimo k naši zemeljski materi. Naša mati nas je rodila, v potrpljenju vzgajala, za nas se trudila, z nami jokala in veselila in nam pomagala priti do samostojnega položaja v življenju - cilja tuzemskega življenja,

Posvetitev Brezmadežnemu Srcu Marijinemu

Brezmadežno Srce Marijino, najpopolnejša posoda vseh milosti božjih, ~ Srce Bogu najljubše; Srce najbolj skrbno za ljudi in za njih zveličanje; Srce najbolj razžaljeno radi naših grehov; Srce razveseljeno radi naše ljubezni ~ Tebi se popolnoma posvetim.

O brezmadežno Srce Marijino, naj bodo v ognju, ki v Tebi žari, vsi moji grehi uničeni in vsi moji počutki očiščeni. Naj s pravo pokoro iztegnem iz Tebe ono boleče trnje, s katerim sem Te prebodel.

Naj vsaj nekaj onega božjega ognja ljubezni, ki Tebe napolnjuje, pride v moje srce, da bom lahko z vsem srcem služil Tvojemu Sinu.

Vedno Tebi vdan, naj se zdaj voljno udeležim Tvojih žalosti, da, ko Te v nebesih zagledam, bom deležen vsaj nekaj one blažene radosti, ki Ti ga Tvoj Sin podeljuje. Brezmadežno Srce Marijino, Tvoj sem v žalosti in radosti, v času in večnosti. Amen.

nato nas spremljala s svojo dobroto dotlej, dokler ni smrt pretrgala vezi med njo in nami.

Marija je naša duhovna Mati, ker nas je duhovno rodila, posredujoč posvečujočo milost božjo naši duši. Duša oživlja telo, brez nje je telo truplo. Življenje duše pa je milost božja. Od trenutka, ko je Marija sodelovala in sodeluje pri podelitvi milosti našim dušam, torej nadnaravnega življenja, je naša Mati. Ona nam je dala Rešenika, je sodelovala pri Njegovi Daritvi za nas in sedaj neprestano in neutrudljivo prosi za nas milosti in usmiljenja božjega. To je duhovno Materinstvo Marijino, mi pa smo Njeni duhovni otroci.

Sv. Alfonz Liguori opiše to Marijino odliko v knjigi **Marijine Slave** na sledeč način: "Ne kličejo Marijo njeni častilci brezpomembno in zastoj: Mati. In zdi se kot, da je ne znajo klicati drugače in nikoli se ne naveličajo klicati jo z istim imenom: Mati. Da, Mati! Zakaj Ona je zares naša Mati, ne telesna, ampak duhovna, Mati naših duš in našega zveličanja! Ko je greh oropal našim dušam milost božjo, jim je ugrabil tudi življenje. Ker so duše ostale nesrečno mrtve, je prišel Jezus Kristus kupiti nam to izgubljeno življenje s svojo smrtjo na na križu, z neskončno ljubeznijo in usmiljenjem kot je to sam povedal: 'Prišel sem, da bi imeli vsi življenje in to v izobilju.' Neizpodbitna je trditev bogoslovcev, da nam je Jezus zaslužil neizmerno več dobrega kot pa je nam Adam izgubil s svojim grehom. Tako je On, spravši nas z Bogom, postal Oče naših duš v novem zakonu ljubezni, kakor je že bilo napovedano po preroku Izaiju, 'Oče prihodnjega veka, knez miru!' Toda, če je Jezus Oče naših duš, je Marija mati, kajti ko nam je rodila Jezusa, nam je dala resnično življenje, in darujoč pozneje na Kalvariji življenje svojega Sina za naše odrešenje, nas je tedaj rodila za življenje milosti!"

Ker je torej Marija naša Mati, nas ljubi in še zaradi drugega globokega

razloga nas ima neizmerno rada: Ljubezen s katero ljubi Marija nas, svoje duhovne otroke, se vsa strne v Njenem Sinu. Kako ljubi Marija Jezusa! Kdo bi mogel to ljubezen vsaj zdaleč popisati? Jezus je bil za njo vse! Vsaka njena misel, sleherna beseda, vsak utrip njenega srca je bil za Jezusa. Z vsakim dejanjem je hotela napraviti Njemu veselje. Neizpodbiten zakon materinske ljubezni je, da vse to ljubi kar je sinu drago ali je kakorkoli bilo z njim v dotiki, ali bi moglo spominjati nanj. Zato v smislu ljubezni s katero Marija ljubi svojega Sina, mora ljubiti tudi nas, ki smo z Jezusom eno samo mistično telo, katerega glava je On, in mi udje. Marija vso to veličastno stvarnost, a čeprav skrivnostno mnogo bolj razume kot mi, zato ne more omejiti svoje ljubezni samo na svojega Prvorojenca, ampak jo raztegne tudi na nas, svoje duhovne sinove.

Božja Previdnost in Usmiljenje sta nam dala tako veliko Mater. In ista božja Previdnost, kot so verovala vsa stoletja, in uče bogoslovci, podeljuje vse milosti vsemu človeškemu rodu skozi vse čase po Mariji. Prosimo še mi vse milosti po Njej. Za vzgled pa naj nam bo znova sv. Cerkev kako ona prosi Boga za vse milosti po Mariji:

"Daj, da Te slavim sveta Devica, daj mi moč proti Tvojim sovražnikom. Devica, Bogorodica, prosi Jezusa za me.

Najveličastnejša Kraljica sveta, Marija večna Devica, posreduj pri Bogu za nas. Daj nam Tvojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da se bomo vedno veselili zdravja na duši in na telesu in da bomo po častitih prošnjah, vselej Device Marije, sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

Spomni se, Mati božja, Devica, ko stojiš pred obličjem Najvišjega, da posreduješ za nas in da odvrne od nas svojo pravično jezo.

Marija Mati milosti, Mati usmiljenja, Ti nas pred sovražniki brani in nas sprejmi ob smrtni uri."

Marija je torej naša Mati in nas ljubi

z odgovarjajočo ljubeznijo. Z neskončno skrbjo in ljubeznijo spremlja vse naše življenje delež nam telesne, še bolj pa duhovne milosti. Pred kolikimi nevarnostmi nas je že in nas še bo obvarovala, ne da bi Jo mi zato prosili in se prejetih milosti zavedali. Kako se bomo začudili v večnosti, ko nam bo vse to jasno.

Marija nas vodi k Jezusu, viru vseh milosti in nadnaravnega življenja. Navdihuje nam zveličavne milosti po sv. Duhu in razvema v nas sveti ogenj hrepenenja po združenju v sv. obhajilu z Njim, ki je pot, resnica in življenje, da zaživi On v nas svoje življenje in da tako postanemo vedno bolj njemu podobni.

Kolikim obupancem je vrnila zaupanje v božje usmiljenje, bodisi v življenju, še bolj pa tik pred smrtjo v zadnjem trenutku! Ob sodbi je naša zagovornica, v vicah naša resiteljica!

Zatekajmo se torej zaupno k Mariji v vseh naših potrebah, kajti ona ima vedno srce odprto za vse in vsakogar in to skozi vsa stoletja krščanstva. Znano je, da Bog

Hoja za Marijo

Moje besede niso bile nikdar prešerne, razuzdane, ne lahkomišelnje. Moj prihod med ljudi je bil vselej spodoben.

Čisto nič nesramnega, nič nesporodnega ni bilo najti v mojem obnašanju, nič žaljivega v mojih očeh.

Iz mojega govorjenja se je kakor iz ogledala svetila čistost, podoba čednosti.

deli milosti po priprošnji svojih svetnikov in med temi ene uslišuje v tej dobi, druge v drugi. Prošnja Marije pa je vedno uslišana, saj je Kraljica nebes in zemlje, ki ima oblast nad svojim Detetom, ki je vse-mogočno, in zato je tudi ona, naša Mati, vsemogočna.

Toda redno deli Marija milosti le tistim, ki so jih vredni, onim, ki ne živijo grešno, ki posnemajo čednosti nje in njenega Sina, ki ne žalijo Boga. Neomadeževano, vzorno življenje in trdna vera so redni pogoji za uslišanje.

Naj navedam le en vzgled slovenske katoliške matere, ki je vreden, da ga pozna vsaj naša slovenska javnost.

Osebnost je ne poznam, a čul sem o tem govoriti med begunci, celo pridigarji so stavili za vzgled močne in neomajne vere to verno slovensko mater. Bilo je v Vetrinju na Koroškem l. 1945 za časa Kalvarije našega naroda. Na videz veselo vest, da gredo naši borci za vero in dom v Italijo, se je spremenila v grozno in skoraj neverjetno resnico: Ne v Italijo, ampak Titu so jih poslali! Vse je tarnalo, jokalo in obupavalo. Mati, ki so ji odpeljali 4 sinove, ni jokala. Vsa vesela je govorila, "Marija mi jih bo pripeljala nazaj žive in zdrave. To trdno verujem." In molila je rožni venec za rožnim vencem zbrano in verno, kot se je ga naučila v verni družini in ga pozneje sama molila v novem ognjišču.

Ljudje so se ji smejali, spričo novih zatrditev žalostne novice, celo mož je postal neveren in nestrpen kot Jobova žena, a mati je vztrajala v molitvi. Čez nekaj dni so se sinovi vrnilo srečni in zdravi, vsi štirje. "Sem vedela, da mi jih bo Marija rešila in pripeljala," je dejala verna žena. To je vera!

O, koliki tisoči in milijoni iz prošle tragedije bi lahko pričali o prejetih milostih, saj je bilo treba samo malo prisluhniti med ljudmi. Celotna naša vzhodna bratje so navdušeno pripovedovali o svoji Bogorodici in njeni pomoči.

Imejmo torej neomajno zaupanje v Ma-

rijo, jo častimo s pravim krščanskim življenjem, z njej tako drago molitvijo sv. rožnega venca. C, da bi ga spet molili vsak večer po naših slovenskih družinah!

Po pravici lahko obrnemo na Marijo Avguštinov vzklik: O, srečen greh, ki nam je pripravil takšno in tako veliko Mater!

Z ljubim Sinom nas blagoslovi, Devica Marija, in nas napravi vredne sinove svoje! (Konec)

Kadar se podam počitku, reci mi: Morebiti več ne vstaneš; ko se zbudim, spomni me: Znabiti več ne pojdeš počivat. Kadar grem od doma, zakliči mi: Morda več domov ne prideš; kadar se domov vrnem, sprejmi me z besedami: Znabiti se več od doma ne podaš.

Hvala Bogu, zopet smo eno uro bližje večnosti! — Tako je vzkliknila sv. Terezi-ja, kadar je slišala uro biti.

LILIIJA IZ RAJA

31. NAZAJ V RAJU

SMI DAN po prazniku Marijinega vnebozvetja praznujemo praznik kronanja Marijinega v nebesih v Kraljico nebes in zemlje po njenem prihodu v nebesa. Ta praznik so zadnja leta spremenili v praznik "Marijinih sedmerih veselj," ki pa ne pomenja nič drugega, kakor njeno kronanje v nebesih.

Razni Marijini pisatelji opisujejo sprejem Marijine duše v nebesa z vznesenimi in navdušenimi besedami, sprejem Boga Sina svoje Matere, Neveste sv. Duha, sprejem vseh nebes, angelov in svetnikov. Lepo vse to opisujejo in lepo se vse to čita. Toda kateri človeški razum na svetu, ki ne pozna nebes, ki nima niti pojma o neskončni blaženosti nebes, ki tako malo ali nič ne pozna bistva vse-mogočnega Boga, kako more opisati pravilno, kako dostojno proslaviti, kar in kakor je bilo v nebesih pri prihodu "Lilije iz raja" v nebesa? Nemogoče! Zato si tega tudi pisatelj "Lilije iz raja" ne upa in se tudi ne bo predrznil skušati vse to opisati s svojim tako okornim peresom, pa s svojim grešnim razumom.

Mi na svetu samo verujemo, samo strmimo in se radujemo vsega, karkoli in kakorkoli so nebesa počastila našo nebeško Mater, ko je tja prišla. In kako bi se ne? Vsaj je ta trenutek tako neizmerne važnosti za ves človeški rod, tudi za nas vsakega. Trenutek Marijine smrti, recimo raje, trenutek združenja Marije, naše Matere s svojim Sinom Jezusom, Bogom Sinom, našim Odrešenikom, je še le trenutek, ki nam je dal Marijo za

našo Mater. Še le v nebesih je pravzaprav Marija nastopila svojo vzvišeno in za nas tako tolažljivo nalogo, katero je dobila na Kalvariji s križa od umirajočega Sina: "Žena, glej, tvoj sin! ... Sin, glej, tvoja mati!" Še le sedaj v nebesih je postala gospodarica neizmerne zaklada vseh milosti, katere nam je pridobil Jezus Kristus s svojim trpljenjem in smrtjo. Še le sedaj je postala "Posrednica in delivka" teh

O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!"

Po tem pristrčno veselimi pozdravom, v strahu za svoje končno zveličanje, v strahu pred tolikimi nevarnostmi, da izgubimo svojo dušo, pa tudi v tolikih težavah vsakdanjega življenja, pa da jo zaprosimo: "Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica!"

Lilija Marija med lilijami v raju

milosti. Toda še le tedaj je pa postala tudi nekako vsemogočna v svoji priprošnji pri Bogu, vsemogočna pa tudi v svoji ljubezni in v svojem usmiljenju do nas, gresnikov.

Zato pa, kako moremo drugače zaključiti naš velikoletni spis "Lilija iz raja," kakor da se ponižno in pristrčno-veselo sklonimo pred njo in jo pozdravimo: "Pozdravljena Kraljica, Mati milosti, Življenje, sladkost in upanje naše, pozdravljena!...

In s tem je končan opis Marijinega življenja pod naslovom "Lilija iz raja," katerega je pisatelj začel priobčevati v AVE MARIA leta 1921, ga nadaljeval do leta 1925., ko je prišel v razmere, da je moral oditi iz Amerike in prenehati z nadaljevanjem spisa. Nikdar ni mislil, da ga bo kedaj v svojem življenju mogel dokončati. Vendar Bog je hotel drugače, - čast in hvala Njemu in Materi Mariji! - Po dvajsetletnem prestanku

je bilo mogoče to začeto delo končati.

Kako pa naj pisatelj zaključi to svoje revno delo? Mislim, da tega ne morem drugače in lepše, kakor da sledim velikemu slovenskemu Marijinemu častilcu in Marijinemu pisatelju in pesniku iz prejšnjega stoletja, Janezu Volčiču. Spisal je pet knjig pod naslovom "Življenje Marijino in sv. Jozefa," katere je začela izdajati Družba sv. Mohrja l. 1884. Z njegovimi besedami, s katerimi je zaključil v prvem zvezku Marijino življenje, govorim tudi jaz, ko piše:

"Pred tvoj kraljeski tron, Kraljica Marija, padam na svoja kolena. Ponižno pa vendar zaupljivo položim

v tvoje materino naročje vse svoje prošnje in želje. Czri se, o moja Kraljica, o moja Gospa, o moja Mati, ozri se name in poglej me, utoplega grešnika! Ne zavrzi me! Blagoslovi to moje prerevno delo, katero sem tvoj najnevrednejši otrok spisal v tvojo večjo čast in počestčenje. Ako našel milost v tvojem presvetem srcu, prosim te, blagoslovi vsakega, ki je ta revni spis čital. Pa še več, o Marija, ne zameri moji predrznosti: zavoljo tega revnega spisa reši toliko duš in zveličaj jih, kolikor črk je v tem spisu! - O Marija, ne zapusti me!"

KONEC

- - P. Kazimir Zakrajšek, o.f.m.

54. Nečimernost posvetnega

1. "Sam grob mi še ostaja (Job 17:1)," je tožil Job. Dnevi in leta minevajo. Razveseljevanja, časti, bogastvo, vse mine. In kaj bo konec vsega? Smrt bo prišla in bo vzela vse. Pokopali nas bodo v grob. Tam se bomo zapuščeni in pozabljeni spremenili v prah in strohnili. Tako nam bo na koncu življenja vse, kar smo si pridobili, služilo samo v to, da nam bo povečevalo našo žalost in našo negotovost zveličanja.

Molitev:

O smrt, o smrt, nikdar mi ne pojdi izpred oči!
O Bog razsvetli me!

2. "Življenje mi je odrezano kot nit tkavcu (Iza. 38:12)." Koliko jih smrt prehiti sredi izvrševanja dolgo pripravljenih načrtov in jih oropa vsega. O, s koliko bolečino in grizenjem vesti bodo na vse dobrine sveta gledali na smrtni postelji tisti, ki so bili nanje neredno navezani. Posvetnjaki, duhovni slepi, smatrajo dobrine tega sveta za nekaj velikega. Toda ob smrti bodo pa našli, da so v resnici samo prah, dim in nečimernost. Ob svitu mrtvaške sveče izginejo vse omamljive veličine tega sveta in jih ni več. Največje bogastvo, najvišje časti, gledane s smrtna postelje, bodo izgubile vso svojo vrednost in ves svoj sijaj. Senca smrti bo zatemnila celo krone in žezla.

Molitev:

Daj mi, o Bog, svojo milost, ker je to edino, kar si želim. Žalosti me, da sem Te kdaj zapustil, ki si toliki moj zaklad. Jezus, imej usmiljenje z menoj.

3. Kaj bodo koristila bogastva ob uri smrti, če nam pa od njih ne bo ostalo nič drugega kot krsta in mrtvaški prt? Kaj bodo pomenile pridobljene časti, ako nam pa od njih ne bo ostalo drugega kot pogrebna procesija in nagrobnik. In še ta dva, kakšno zadoščenje nam bosta mogla dati, ako bo pa naša duša pogubljena? Kaj nam bo pomenila lepota telesa, če pa od telesa ne bo ostalo drugega kot jed črvov, ki bo napolnilo s svojim smradom zrak in vzbujalo grozo pri vseh, ki ga bodo pogledali?

Molitev:

Moj dragi Zveličar, četudi sem vedel, da si z grehom zapravim Tvoje prijateljstvo, pa sem

Moja za Kristusom

Ne verjemi vsaki besedi in ne hiti za vsako željo, marveč previdno in potrpljivo preudarjaj vsako reč po božji volji.

Toda kako smo žalibog slabi! Dostikrat o drugih verjamejo in govorimo rajši slabo kakor pa dobro.

Popolni možje pa ne verjamejo tako radi vsakemu, kateri kaj pripoveduje, ker dobro vedo, kako slab je človek, nagnjen k hudemu in zelo omahljiv v besedi.

vendar grešil. Toda upam na Tvoje odpuščanje, ki si umrl za to, da si mi ga kupil. Da bi Te nikdar ne bil zalil, moj dobri Bog! Gledam na ljubezen, ki si mi jo izkazoval, in to povečuje mojo žalost, da sem žalil Tebe, ki si mi tako dober Oče. Ljubim Te, o Gospod, in ne bom več živel, ne da bi Te ljubil. Daj mi stanovitnosti.

Marija, moja Mati, prosi Jezusa zame!

55. Greh Boga izziva

1. Takole govori kraljevski prerok o grešnikih: "Pa izkusili in razdražili so Boga najvišjega (Ps. 77:56)." Bog ne more biti žalosten, bi ga pa vsak greh, ki ga ljudje store, globoko zadel in bi vzel njegovo blaženost.

Molitev:

Greh, o Bog, je bil, kar sem Ti vračal za Tvojo ljubezen. Kolikokrat sem se odpovedal Tvojemu prijateljstvu radi kakega grdega sebi ugodnega greha, o neskončna Dobrota. In ker si to, odpusti mi moje žalitve.

2. Sv. Bernard dostavlja še več, da je hudobija greha tako velika, da bi uničila Boga, ko bi bilo to mogoče. Ko bi mogel Bog umreti, bi mu greh vzel življenje. In kako naj bi greh to storil? Oče Medina odgovarja: "Ker bi mu povzročil nezkončno žalost." Kako nas boli, če nas žalijo tisti, s katerimi smo bili posebni prijatelji in smo jih ljubili! Kako more šele boleti Boga, ko gleda človeka, da se za prazen nič obrne od njega, prezira njegovo milost, ko mu pa je naklonil toliko in tako velikih dobrot, ga ljubil s toliko ljubeznijo, da je zanj celo svojo Kri prelil in dal svoje življenje zanj! Ko bi bil zmožen žalosti in bolečine, bi moral umreti od grenkosti pri takem postopanju proti sebi.

Molitev:

Predragi Jezus, izgubljena ovca sem. Ti si pa dober pastir, ki si dal svoje življenje zanj. Usmili se me. Odpusti mi vso žalost, ki sem Ti jo povzročil s svojimi grehi. Žalosti me, o Jezus, da sem Te žalil in Te ljubim iz cele duše.

3. Da je bilo življenje našega Zveličarja tako polno bolečine in grenkosti, je

bilo samo radi tega, ker je imel stalno pred očmi naše grehe. To je bil vzrok njegovega krvavega potu in njegovega smrtnega boja na vrtu Getzemani, kjer je rekel, da je njegova duša žalostna do smrti. Kaj drugega je bilo, da mu je povzročilo krvavi pot in ga spravilo v tako strašni smrtni boj kot pogled na grehe ljudi?

Molitev:

Daj mi zato, o Jezus, da bom občutil del žalosti, ki Te je takrat stiskala radi mojih grehov. Daj mi, da mi bodo povzročali žalost celo moje prihodnje življenje, in, če tako hočeš, do smrti. O Jezus, želim, da bi Tebi nikdar več ne bil nevšeč. Ne bom Te žalil več. Ljubil Te bom iz cele svoje moči; saj si moja ljubezen, moje življenje in moje edino Dobro. Ne dovoli, da bi Te še kdaj razžalil.

Marija, moje upanje, imej sočutje z menoj.

56. Poslednja sodba

1. Zadnji dan imenuje sv. pismo "dan maščevanja in jeze." In to tudi bo za vsa nesrečna bitja, ki so umrla v smrtnem grehu. Ta dan namreč bodo trpeli vse smrtne boje umiranja, ostali pa bodo večno živi. Sv. Jeronim je prebil v betlehemski votlini velik del svojega življenja v neprestani molitvi in pokori. Tresel se je že pri sami misli na poslednjo sodbo. Častitljivi oče Juvenal Ancina je slišal v pesmi pri sv. maši za rajne besede: "Strašen dan bo dan plačila!" Ta misel na poslednjo sodbo ga je tako prevzela, da je zapustil svet in se oklenil redovnega življenja.

Molitev:

O Jezus, kaj se bo zgodilo z menoj tisti strašni dan? Ali bom prišel na desno stran med izvoljene, ali na levico med zavržane? Samo to vem, da sem si zaslužil levico. Toda vem pa tudi, da mi Ti hočeš odpustiti, ako obžalujem svoje grehe. Zato jih obžalujem iz celega srca. Sklenil sem, da bom raje umrl, kakor Te še kdaj žalil.

2. Kakor bo pa za vse zavržene ta dan nesreče in groze, tako bo pa za izvoljene to dan veselja in zma goslavja. Zveličane

duše bodo pred očmi celega sveta razglašene za kraljice raja in neveste brezmadežnega Jagnjeta.

Molitev:

O Jezus, Tvoja dragocena Kri je moje upanje. Ne spominjaj se žalitev, katere sem zagrešil proti Tebi. Vžgi celo mojo dušo s svojo ljubeznijo. Ljubim Te, moje najvišje Dobro. Zato pa upam, da bom ta dan prištet k tistim ljubečim Te dušam, ki Te bodo slavile in ljubile celo večnost.

3. Izbiraj, duša moja, izbiraj sedaj ali večno krono v tem blaženem kraljestvu, kjer bomo gledali Boga in ga ljubili iz obličja do obličja v družbi svetih, angelov in Marije, Matere Jezusove, ali pa peklensko ječo, kjer boš morala jokati in jadikovati vekomaj, zapuščena od Boga in od vseh.

Molitev:

O Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas. O božje Jagnje, ki si dobrotljivo žrtvovalo svoje božje življenje z grenko smrtjo na križu, da bi nas rešilo muk pekla, imej usmiljenje z nami, posebno z menoj, ki sem Te žalil bolj kot drugi. Žal mi je nad vse drugo hudo, da sem Ti storil nečast s svojimi grehi.

MARIJA

*Marijo iskreno ljubi vse dni,
tvoja najboljša je Mati!
Njej le izročaj vse svoje skrbi,
skleni za vedno zvest ji ostati!*

Alojzij Toma

NADŠKOF JOHN CARROLL (spodaj) je bil pred 160 leti izvoljen za prvega škofa v Zdr. državah Amerike. Ameriški škofje letos slavijo to obletnico.

KARDINAL MINDSZENTY, primat cele Ogrske. Tamkajšnji komunisti so ga v ječo zaprli, ker je njih največji nasprotnik.

"COMIC BOOKS" na ogenj mečejo katoliški dečki v mestu Auburn, N.Y. Nabrali so jih po raznih hišah. Ti moderni "comic books" so otrokom le v škodo in starši bi morali paziti, da jim ne pridejo v roke.

OČE JUNIPERO SERRA, španjski frančiškan osemnajstega stoletja, je ustanovil več misijonskih postaj v Kaliforniji in je zato znan kot "Apostol Kalifornije". To je njegov kip, ki stoji v javnem parku v San Francisco.

ČASTITA MARGARETA BOURGEOIS je v 17 stoletju v Kanadi ustanovila kongregacijo Naše Gospe. Najbrž da bo končno blaženim prišteta.

"ROMARSKA DEVICA", Fatimska Mati božja (na levi), je v enem letu obiskala večja in manjša mesta po celi Ameriki. Na sliki jo vidite, ko jo verniki častijo.

FATIMSKO GOSPO nosijo kolumbovi vitezi v mestu St. Meinrad, Ind., ko so lani imeli velike slavnosti njej na čast. Ta kip je tako zvana "romarska Devica", ki je po celi Ameriki popotovala.

MONTE CASSINO opatija v Italiji, med vojno razrušena, bo takole zgledala, ko jo bodo na novo sezidali.

V RIMU se že pripravljajo na sveto leto 1950. Kakor na sliki vidite, v ospredju se zida novo poslopje, ki bo služilo za prenočišče romarjem, ki bodo v Rim prišli med svetim letom.

KRONA SV. ŠTEFANA, ogrskega kralja, ki jo na sliki vidite, je zdaj v rokah ameriških oblasti v Berlinu. Ogrski komunisti jo zahtevajo nazaj.

Papeževa molitev za svetlo leto. - Sv. oče papež Pij XII. je za sveto leto 1950 sestavil lepo in gorečo molitev, v kateri prosi Boga, naj bo sveto leto čas očiščevanja in posvečevanja človeških duš, čas notranjega življenja in zadoščenja za greh, čas velikega povratka k Bogu in milostljivega odpuščanja grehov.

"Daj bolnikom vdanost v Tvojo voljo in ljubo zdravje," tako moli naš sv. oče, "mladeničem moč vere, mladenkam čistost, očetom dober uspeh pri delu in sveto družino, materam uspeh pri učenju otrok, sirotam ljubeznjive varuhe, beguncem in vjetnikom domovino - vsem pa Tvojo milost, ki naj jih pripravi za večno srečo v nebesih."

160-letnica ameriške hierarhije. - Letos je ravno 160 let, odkar je bila ustanovljena škofovska hierarhija v Združenih državah Amerike. To se pravi, da je bila pred 160 leti ustanovljena prva škofija v tej deželi in je bil izvoljen prvi škof.

Ta prvi škof je bil Most Rev. John Carroll, ki je bil leta 1789 od sv. stolice postavljen za vladiko škofije Baltimore, prve ameriške škofije.

Škof Carroll je bil rojen v Ameriki, v državi Maryland. Kot mladenič je šel v Francijo, kjer je vstopil v jezuitski red in bil kot jezuit v mašnika posvečen. Ko je bil jezuitski red l. 1773 po papežu Klementu IV. za-

P. Martin, o.f.m.

časno odpravljen, se je bodoči škof sem v Ameriko povrnil.

Leta 1784 ga je sv. oče imenoval za predstojnika nad 30,000 katoličani, ki so se takrat nahajali v tej deželi. Pet let pozneje, l. 1789 kot že rečeno, je bil povišan v škofovsko čast. Leta 1808 pa je postal nadškof, ko je bila škofija Baltimore dvignjena v nadškofijo.

Začetka je škofija Baltimore obsegala ogromno pokrajino. Zavzela je namreč vso zemljo od atlantskega morja do reke Mississippi in od severne države Maine do južne države Georgia.

Nadškof Carroll je ustanovil katoliško jezuitsko univerzo Georgetown v Washingtonu in škofijsko sementišče St. Mary's v mestu Baltimore.

Ko je nadškof Carroll l. 1815 umrl, je bilo le 85 duhovnikov v celi tej deželi.

Apostol Marijin. - Sveti Ludvik montfortski, ki je bil lanskega julija meseca proglašen za svetnika, je brezdvomno eden izmed po-

glavnih pospeševalcev pobožnosti do Marije. To misel je izrazil kardinal Tedeschini pri odkritju novega kipa sv. Ludvika v baziliki sv. Petra v Rimu.

Sv. Ludvik montfortski je najbolj znan kot pisatelj knjige "Prava pobožnost do prebl. Device Marije".

Kardinal Tedeschini smatra sv. Ludvika kot predhodnika vseh Marijinih prikazni v modernih časih, od Lurda do Fatime. On je namreč tako rekoč pot pripravil za te Marijine prikazni. On je oznanjevalec bodočega kraljestva božjega, v katerem bo Bog po Mariji kraljeval, in onega dolgo zaželenega zveličanja, ki ga bo Mati božja po svojem brezmadežnem Srcu na svet prinesla.

Nova poročila o Marijinih prikaznih. - Zopet se sliši glas o novih Marijinih prikaznih in to pot prihajajo poročila iz daljnih Filipinskih otokov, ki so tamle daleč v Tihem morju proti Aziji.

O teh prikazovanjih sporoča neki filipinski duhovnik-jezuit z imenom Father Edralin, ki se zadnje čase mudi v Ameriki v mestu Auriesville, N.Y.

Čudoviti dogodki so se pripetili pri nekem karmeličanskem samostanu na Filipinskih otokih blizu vasi, kateri pravijo Lipa, v provinci Batangas. Božja izvoljenka v tem slučaju je bila mlada karmeličanka z imenom sestra Teresita.

Lanske jeseni, na 5. novembra, pravi Father Edra-

lin, je Teresita padla v nezavest nekaj minut pred poldne. Bil je petek. Ravno o poldne pa je razprostrla svoje roke kot Kristus na križu in tudi noge je skupaj držala kakor Križani. Tri ure je tako ostala in trpela muke križanja.

En teden pozneje, na 12. novembra, se je Marija prikazala Teresiti in ji rekla, "To, za kar jaz zdaj prosim, je ravno isto, za kar sem prosila pri Fatimi."

Marija se je prikazala po sv. maši kot "Srednica vseh milosti" in je stala s sklenjenimi rokami, kakor pri molitvi. Zelo žalostna je bila.

Tako je Teresiti govorila: "Ljudje ne verjamejo mojim besedam. Moli, otrok moj, moli veliko zaradi preganjanja. Moli za duhovnike. To, za kar prosim, je ravno isto, za kar sem prosila pri Fatimi. Povej to ljudem. Oni ne verujejo v mene in ne dajejo to, za kar prosim. Povej sestram, da jih prosim, naj molijo in pomagajo razširjati pobožnost do mene in naj delajo pokoro za one, ki ne verujejo. Ko ljudje pridejo prosit za milosti, naj neposredno prosijo mene, ne tebe. Vse to smeš zdaj razodeti. To je moja zadnja prikazen na tem kraju."

Seveda ne moremo reči, če je to poročilo resnično ali ne, dokler ga ne uradno potrdi sv. Cerkev.

Vendar moramo priznati, da so besede prikazni zelo resne. Saj je res, da svet ni poslušal Marijinim besedam, ki jih je govorila pri

Fatimi leta 1917. Ljudje ne molijo in ne delajo pokore, kakor bi morali.

Marijini golobi. - V letošnjem Koledarju ste gotovo brali o Marijinih golobih, ki so sedeli pri nogah fatimske Matere božje, ko so jo v procesiji nosili pri Fatimi na praznik Brezmadežne.

Ta čudoviti dogodek se je prvič pripetil leta 1946, temveč od tistega časa se je že večkrat dogodil. Tako sporoča neki benediktinec, ki se je lanskega oktobra udeležil romanja ameriških katoličanov v Fatimo. Pravi, da so ljudje lahko skozi leto 1948 večkrat videli te Marijine golobe.

Čudovita rast katoliških misijonov. - V preteklih 15 letih je skoraj deset milijonov poganov pristopilo v katoliško Cerkev v vseh misijonskih pokrajinah po cellem svetu. To skoraj neverjetno poročilo je izdala družba za širjenje vere.

Romanje v Fatimo. - Lani v oktobru mesecu je bilo prvo splošno romanje ameriških katoličanov v Fatimo.

Drugo takšno romanje bo letos v mesecu maju. Romarska skupina namerava biti v Fatimi za 13. majnika, ko bo 32. obletnica prve Marijine prikazni trem fatimskim otrokom.

Romarje bo vodil nadškof Paul Schulte, glavar nadškofije Indianapolis. Zastopana bo vsaka škofija in nadškofija v Združenih državah Amerike.

To romanje bo Bogu darovano kot dejanje zadoščenja po brezmadežnem Srcu Marijinem in obenem tudi kot prošnja za mir in razumevanje med narodi in ljudmi. Cpravljeno bo romanje tudi v duhu hvaležnosti do Marije, ker njene besede, pri Fatimi izgovorjene, so tako polne upanja za rešitev sveta.

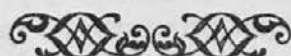
Po končanem romanju v Fatimi bodo šli romarji v Rim, kjer bodo sprejeti v avdienco pri sv. očetu papežu. Domovgrede se bodo nekateri izmed romarjev ustavili še v Lurdu.

Med romarji bo duhovnik, Father Joseph Cacella, ki je bil v Fatimi rojen, pa ni bil tam, odkar so ga protiklerikalci pred veliko leti iz Portugalske izgnali.

Božja jeza. - Neka ameriška ženska v državi Florida je iz Ogrske dobila pismo od svoje sestre, katera pove o nekem nenavadnem dogodku, ki se je tamle pripetil.

Neki komunistični uradnik je ukazal, naj se odpravijo križi od nekega poslopja. Noben ga ni hotel ubogati.

Potlej se je kar sam gor na poslopje spravil in začel križe dol podirati. Ko je pa prvega odstranil, se mu je roka do komolca v pepel spremenila in kri je ven tekla. Hitro so ga v bolnišnico odpeljali in je tam umrl, preden je mogla njegova žena k njemu priti.

S križem in sidrom

ZGODBA FRIDERIKA BARAGE
OB GORNJEM JEZERU

□

Spisal James K. Jamison

□

Prestavil p. Bernard, o.f.m.

ENOINDVAJSETO POGLAVJE

V tri različne vrste bi lahko razdelili ljudi, ki so gradili novo bodočnost bakrene pokrajine ob Gornjem jezeru. V katero vrsto bi dejali tega ali onega, to bi bilo odvisno od odgovora na vprašanje, kaj ga je prignalo v te kraje.

V prvo vrsto bi dejali tiste, ki so bili tu skoraj zgolj iz denarnih ozirov. Želeli so pomagati pri razvoju dežele zato, da bi tu naložili svoj denar in še bolj obogateli. Vendar teh ljudi ni bilo posebno veliko. Po večini so bili prišli iz vzhodnih držav in niso bili brez šolanja. Vsaj v denarnih in trgovskih vprašanjih so bili precej izvežbani. Father Baraga s temi ljudmi ni imel veliko stikov.

V drugo vrsto so spadali taki, ki jih je prignalo sem gor srečolovstvo ali celo samo pustolovstvo. Tvegali

so potovanje na sever v prvi vrsti radi zanimivosti pisanega življenja v teh krajih, zraven pa upali na lahek in nagel zaslužek. Odločitev za pot na severje padla pri njih kar čez noč. Najprej so upali obogateti z odkrivanjem novih rudnikov, ko so bili v tej reči razočarani, so vseeno obviseli v deželi in iskali priložnosti za dobiček na kak drug lahek način. Postali so prava nadloga v teh krajih in Father Baraga je skušal svoje Indijance držati kolikor mogoče daleč od njih.

V tretjo vrsto so spadali taki, ki so prišli z namenom, da se lotijo resnega dela in s svojim zaslužkom ustanovijo tu nov dom svojim družinam. Niso bili redki, ki so žene in otroke že kar s seboj privedli. Njihov gospodarski položaj ni bil dober, dokler se niso stvari v novi pokrajini ustalile. Ta tretja vrsta ljudi je bila tista, ki je imel Baraga največ stikov z njo.

V prvih letih vzhičenja nad odkritjem novega zemeljskega bogastva so se začela mnoga podjetja, ki so pa čez noč zopet prenehala. Delavci so dobivali plačo – ali pa tudi ne. Včasih so morali čakati nanjo po celemesece, drugič je sploh od nikoder ni bilo. Malo je bilo sprva rudnikov, ki so mogli obratovati s samim rednim izkopičkom od nakopane rude. Na stotine poskusov se je ponesrečilo. Denar, ki so ga investirali tod, je prihajal iz vzhodnih držav, čeravno kupčevalci deležev niso bili bogati. Če se je kak zares bogat človek odločil, da investira svoj kapital tu gorl, je navadno kar sam prišel, začel na svojo roko in prej ali slej postal lastnik vsega podjetja. V ostalem so bili večinoma mali ljudje med Amerikanci na vzhodu, ki so se dali pregovoriti lepim besedam kakega agenta, da so kupili posamezne deleže.

Skoraj nihče ni imel pojma, v kakšnem stanju je njegov "rudnik" daleč gori ob Gornjem jezeru, razen kar mu je povedal agent. Tu pa tam so poslali koga izmed sebe na sever, da si ogleda stvari in jim prideporočat. Ko je prišel gor, je navadno našel majhno skupino mož, ki so kopali v rudnik jamo navzdol ali poprek. Dobil je živ vtis, da mora prej ali slej iz teh jam priti bogata ruda. Vlekel je na ušesa skrivnosten jezik rudarjev, ki so imeli za reči v jami čisto nove izraze, in se mu je zdelo kar imenitno. Vesel je bil samega sebe, češ da je s svojim deležem pripomogel do obratovanja rudnika, takoj je pa tudi razvidel, da je treba v podjetje še več investirati. Le tako bo mogoče, da bodo v kratkem začele teči v žepe vlagateljev lepe dividende. Vrnil se je domov in podžigal znanca naj še bolj goreče kupujejo deleže.

Pri takem načinu denarnega poslovanja so morali biti prikrajšani delavci. Zaslужek je bil majhen, tudi kadar so ga prejeli. Rudarji so živeli s svojimi družinami v majhnih kočah

iz brun. Naredili so si jih bili deloma sami, deloma jih jim je postavila kompanija. Nekoliko vrta okoli hišice in pa zastonjsko sekaje lesa v gozdovih jim je omogočalo kolikor toliko lagodno življenje, če se pomisli, da so bili pač pionirji. Kadar je pa kaka kompanija bankrotirala in ni mogla več dajati delavcem niti kredita, je postalo hudo.

Na graditev cerkva v takih razmerah seveda nihče ni mislil. Dokler se kaka kompanija ni pošteno obnesla in utrdila s stalno proizvodnjo bakrene rude, ni kazalo drugega kot postaviti vse okoli nje na začasno in poskusno podlago. Delavci sami so uvidevali, da je z njimi vred vse le od danes do jutri.

Radi teh ljudi se je Baraga odločil da se za nekaj časa poslovi od L'Ansa in pojde na obisk v te nove in zelo raztresene naselbine.

Med rudarji je bilo od vsega začetka lepo število Ircev. Nekaj jih je bilo prišlo naravnost iz Irske, odkoder so jih dvignili z lepimi besedami tja poslani agentje. Druge so nabrali že na tej strani morja, kakor hitro so stopili na suho. Na enak način so zašli sem gor mnogi Nemci. Tudi Kanadčani so se selili v novo pokrajino. Njim ni bilo treba daleč hoditi, saj so imeli celo vrsto naselbin ob Gornjem jezeru že iz starih časov. Predniki vseh teh novih naseljencev so živeli in umirali v katoliški veri. Tudi sedanji rodovi so bili še verni, le duhovnikov jim je manjkalo. In za mnoge velja reči, da je bila med njimi potreba duhovnika naravnost kričeca. Irci in Nemci so še pred kratkim živeli tam doma v vaseh, ki so bile zrasle okoli cerkve. Tu so morali stanovati bolj ali manj kakor cigani okoli velike jame.

Father Baraga se je dobro zavedal, da je le predolgo odlašal pot med te zapuščene ljudi. Opravičeval se je s

tem, da je itak zmerom prepozno prišel, pa naj bo med bele ali rdeče, zakaj njegova župnija je bila tako ogromna, da ji en duhovnik niti od daleč ni mogel biti kos. Sem gor je Baraga potoval poleti s čolnom, pozimi je bilo treba nataktni snežne čevlje. Po prvem in drugem obisku je njegovo ime tako zaslovelo med novimi naseljenci, da so ga na vse strani vabili. Dal se je pregovoriti, da je dajal skoraj nemogoče obete, pa je vendar smatral izpolnitev obljub za resno dolžnost.

Na potovanju iz L'Ansa na sever se je ustavljal pri dveh znancih. Eden je bil Petit Jean, ki je živel prime-roma blizu. Drugi, Richard iz Kanade, je imel svojo postojanko na severni strani jezera, ki se mu je reklo Torch. Postregla sta dva moža misijonarju iz srca rada, pa seveda je bila postrežba jako preprosta. Saj sama nista imela nikakih udobnosti. Stanovala sta v skromnih kočah in zaloge sta imela malo. Dala sta mu pa vse, kar sta imela pri rokah. Tudi življenje bi bila rada žrtvovala zanj.

Neka poletna noč je prinesla Barago v Richardovo domovanje med strahotno nevihto. Richard je dejal, da je treba ta dogodek prazniško proslaviti in je spravil na dan vso svojo kuharsko umetnost, da bi počastil svojega gosta. Med pripravljanjem večerje je pa zapazil, da nima prav nobene "zabele". Baraga je mislil, da gre za sol. Kaj storiti? Richard nekaj časa premišlja, kar mu pade na um, da daleč doli ob jezerski obali šotorijo neki izletniki.

Naj je Baraga še tako krepko ugovarjal, Richard je kljub silnemi nalivu hitel k čolnu in se spustil z njim na vodovje. Baraga je kmalu zaslišal, kako Richard na ves glas prepeva, ko rine svoj čoln navzdol po jezeru. In res se je tudi srečno vrnil. Bil je ves vzhičen in je ponosno pravil, da je "zabela" prišla. Kuhane ribe v kotlu so čakale nanjo. In sedaj se je iz-

kazalo, da je bila tista "zabela" - drevesni sladkor! Z velikimi ceremonijami ga je Richard zamešal v ribjo juho.

Drugič se je misijonar do smrti utrujen privlekel do kočje Jeana Petita in obležal brez zavesti. Dolgo ni vedel, kje je. Tisto jutro je bil odšel iz skromne naselbine blizu Eagle Riverja. Vreme je bilo mirno in ivje je veselo po drevju. Mesec je medlo svetil in gozd je bil kakor začaran. Baraga je potoval z vso lahkoto in zadovoljno je sam pri sebi ugotavljal, da je še malokdaj tako gladko in lahko hodil. Mesec je šel počivat, sonce je vzšlo, dan je pa ostal ves zimski.

Toda preden je naš potnik zagledal jezero Torch, so se pojavili nedvomni znaki, da se napoveduje silen vihar. Baraga bi se bil lahko zatekel v Richardovo domovanje, vendar si je dopovedoval, da je še dovolj spočit in ga malo snežnega viharja ne bo podrlo. Izkazalo se je, da se je izpostavljal prav resni smrtni nevarnosti. Pozneje je pisal o tem dogodku nekomu v Evropo:

"Ko pridem iz gozda na plano, vidim, da bo treba preko širokega jezerja, ki je bilo zamrzlo. Veter mi je pihal naravnost v obraz. Bil sem sam sredi strahotnih snežnih vrtincev. Komaj, komaj sem se obdržal na nogah, mrz pa tak, da mi je kri zastajala v žilah. Vrh tega sem večkrat zašel. Sledov ni bilo nobenih, držati sem se moral kar ravne smeri, kolikor se je najbolj dalo. Deset korakov pred sabo nisem videl. Gost sneg je plesal okoli mene, da sem bil kar zavit vanj, vihar je pa tulil kot čreda volkov. V takih okoliščinah mi je bilo napraviti še 18 milj. Na nogah sem imel snežne krplje."

Spet in spet je moral obrniti hrbet proti vetru in si drgniti zamrzla lica. Še bolj so pa oči potrebovale počitka. Ko je bil še blizu zaliva Ke-weenaw, so mu odpovedovale vse moči in bilo je podobno, da bo zdaj zdaj omagal. Odločil se je, da pusti odprto ravan na jezeru in si skuša najti malo

zavetja med drevjem ob ledu. Toda zdaj se je moral bati, da utegne zgrešiti domovje, kjer biva prijatelj Petit Jean.

Nikoli ni mogel povedati, kako dolgo se je upiral silovitemu rohnenju viharja. Zavedal se je samo, da rine nekam naprej, ne da bi vedel, če prav ali ne. Kot popoln slepec se je zanašal le na svoj naravni nagon. Oči ni mogel odpreti, zakaj trepalnice so bile zabrekle in zmrzle. Kako se je zgodilo, kdo ve? Toda ko se je končno zgrudil ves onemogel v sneg, je bilo to tik pred Jeanovo kočjo...

Jeanu je povedalo tenko uho, da je zunaj nenavaden ropot. Odprl je duri in zagledal misijonarja, kako je obležal v snegu.

"Po vsem obrazu se mi je olupila koža in odpadla kot odpade blago, ki se je do konca izrabilo." Tako je pisal Baraga pozneje v prej omenjenem pismu.

Ob drugi priliki najdemo misijonarja v njegovi sobi, kjer piše za svojo knjigo. Mračni se. Čas je, da si prižge svečo in ob njeni svetlobi zaključi nalogo dneva. Nenadoma stoji pred njim kanadski učitelj njegovih otrok in mu podaja droben listek. Pustil ga je bil pri njem popotni tujec, ki v tem hipu že hiti naprej preko zaliva h Crebas-si. Baraga pogleda pisavo na listku in čita, kako mu sporoča uboga žena v oddaljeni rudarski naselbini, naj brž pride, zakaj njen sinček ji hoče umreti.

Minilo je petnajst minut in Baraga se že spravlja na pot, šestdeset milj dolgo, z nočjo že napol pokrito, s krpljami na nogah, skozi malone neprodno goščavo.

Kdo naj preceni, kaj na svetu velja? S kakšno mero naj premerimo veselje, ki ga je Baragov smehljajoči se obraz napravil trepetajoci ženi? Na kakšni tehtnici naj stehtamo težo placila,

ki si ga je zaslužil?

Vsega tega ne moremo. Naše oči vidi-jo v duhu samo to, kako neznatno človeško bitje podi samo sebe pod varstvom medlih zvezd skozi noč in gluho goščavo proti kraju, kjer mlada mati kleči ob postelji svojega prvorojenca. V siromašni koči kleči in trepeče, tisoč milj onkraj vsega, kar ji je kdaj na svetu pomenilo lagodnost in

"Ko se je končno zgrudil ves onemogel v sneg, je bilo to tik pred Jeanovo kočjo..."

brezskrbno življenje. Zdaj pa zdaj se ji ustavi med prsti jagoda rožnega venca, da prisluškuje pojemajočemu dihanju drobnega bolnika. Ure poteka-jo kot bi jih kdo s šibo podil, dihanje je tišje in tišje. Mladi materi skoraj ni več obstanka. Tam zunaj se pa vendar manjša razdalja med kočjo in bližajočim se božjim poslancem.

Nežno se spusti njegova roka na glavo klečece žene. Na postelji vzplamti

iskra pojemajočega življenja. S pridušnim pa neomahljivim glasom začne duhovnik svete besede starodavnih molitev.

Dolga dolga je pot nazaj v L'Anse.

(Dalje prihodnjič)

Eneržija in trdoglavnost

*Pogum in volja, eneržija vedo,
kaj ravno hočejo,
a trdoglavost, volja zla pa le to,
kar drugi hočejo.*

Ivan Blažič

Otrokova Molitev

Ljubi Jezusček v nebesih,
pridi k meni spat nocoj!
Še je prostor tu v baraki,
teta Manca spi z menoj.

Mamico so zjutraj deli
v črno ozko postelj'co.
Nič ni rekla, veš, od včeraj
spančka, da ji bolje bo.

Ali bratec Vinco dela
ptičev za me kaj z lesa?
V maju šel je proč s soldati...
Ali je že zdaj doma?

Dobri Jezusček v nebesih,
pridi kmalu, kmalu spat!
Veš, drugače te stražarji
ne pustijo več do vrat.

(Spesnil neki begunec v D.P.
Camp v Peggezu. Poslal dr.
Basaj.)

Razpelo na dražbi

DNE 18. APRILA, l. 1834 je umrl v nekem mestu na Francoskem vdovec Gustav Busset brez otrok. Zapustil je znatno priskoparjeno premoženje. Za njegovo krsto ni šel duhovnik, pač pa dolga vrsta oddaljenih sorodnikov, ki so se po končanem pogrebu že na pokopališču prepirali za dediščino.

Čez nekaj dni so dediči priredili dražbo premičnih v najlepši sobi prvega nadstropja njegove velike stare hiše.

Dražbe se je udeležilo veliko ljudi. Ponudniki so stali v sobi in dražili posamezne predmete. Med prvimi je bil mlad pobožen slikar, Peter Piront. Živel je v slabih gmotnih razmerah in spal na slamnjači v neki vrtni hišici.

Želel si je posteljo in sanjaril o njej. Stradal in pritrgoval si je, da je prihranil 100 frankov, s katerimi je hotel doseči svoj cilj.

Res je zdrazil posteljo za 75 frankov. Ravno je hotel oditi s svojo posteljo, ko se je voditelj dražbe oglasil in dvignil izmed posode težko, zaprašeno in zamazano razpelo in vprašal: 'Kdo kaj plača za to?'

Čokat človek z grdim obrazom in brado je zarjovel: "Nič!" Razposajen smeh je spremljal njegove besede.

Piront se je zdrznil. Obrnil se je in ganjen dejal: "Ponudim 25 frankov. Dal bi več, če bi imel." Pogumne besede mladega moža so vzbudile nevoljo. Na sobinih vratih stoječa ženska srednjih let je pokazala s prstom nanj in histerično zavpila: "To je norec vseh norcev!" Ljudje so ploskali in pritrdjevali: "Izvrstno!"

Voditelj dražbe je nato s krepkim glasom mrmral običajne besede: "25 k prvega, drugemu in tretjemu!"

Peter Piront je vzel križ spoštljivo v roke in odšel. Doma ga je očistil med molitvijo in pobožnim premišljevanjem nesnage in prahu. Govoril je božjemu Trpinu: "Ubogi Jezus! Tvoji rablji nerazumejo."

Tedaj je opazil pod nogami Križanega vklesano ime. S povečevalnim steklom je je bral: Benvenuto Cellini. A.D. 1531.

To je bilo ime znamenitega italijanskega zlatarja in kiparja. V veselem začudenju je ponavljal: "Benvenuto Cellini." Umival je, brisal, ribal in snažil ter ugotovil, da je bil križ in razpeti Gospod iz čistega zlata. Ovil je razpelo s svojo obrisačo, tekkel k bližnjemu zlatarju, da mu oceni umetniško delo.

Zlatar je gledal, preiskoval, računal in imenoval visoko svoto 60,000 frankov. Prosil je za dovoljenje, da sme objaviti zgodovino te redke najdbe razpela v časopisu.

Tako je zvedel kralj Louis Philippe za razpelo. Pokliče k sebi Pironta, pohvalil njegovo versko vnemo in pogum in uvedel preiskavo, kako je prišlo razpelo v hišo starega Busseta.

Komisija je ugotovila sledeče: Razpelo je naročil pri Celliniju kralj Franc I. leta 1531. Pozneje je prišlo v grad Versailles. Med revolucijo ga je uropala druhal in verjetno za slepo ceno prodala.

Kralj je kupil razpelo za 50,000 fr. in ponudil mlademu slikarju mesto v kraljevih delavnicah, kjer se je mogel dalje izobraževati.

V spomin na svoj doživljaj je Peter Piront naslikal sliko "Razpelo na dražbi". To je bilo njegovo najlepše delo. Spremljalo ga je v življenju in smrti.

Dr. J. Česnik

Stoj trdno nakovalo pod udarci kladiva! Bodi gorečnejši kakor si! Uči se, da razumeš čase. Trudite se drug z drugim, borite se, trpite, čujte, drug z drugim kot božji služabniki in družabniki pri mizi.
- Sv. Ignacij Antijohijski

Naš vrhovni predstojnik v Rimu, ki mu pravimo "generalni minister", je ukazal vsem frančiškanom po celem svetu, da naj vsak dan molijo posebno molitev, da bi bilo Marijino vnebovzetje kmalu proglašeno kot verska resnica.

Kakor veste, rimski papež, Kristusov namestnik na zemlji, še ni nikdar proglasil Marijinega vnebovzetja za versko resnico, ki jo mora vsak katoličan sprejeti kot od Boga razodeto.

Je seveda res, da vsi verujemo in da katoličani od prvih stoletij Cerkve verujejo, da je bila Marija kmalu po smrti telesno v nebesa vzeta. Saj si ne bi mogli

misлити, da je bilo drugače.

Vendar sv. oče še ni uradno izjavil, da je ta resnica od Boga razodeta. Navadno sv. oče proglasi versko resnico, če jo kak krivoverec taji.

Zdaj pa je drug vzrok, zakaj duhovščina in ljudstvo želi, da bi sv. oče proglasil Marijino vnebovzetje za versko resnico. Leta 1954 bo namrec sto let, odkar je papež Pij IX. proglasil Marijino brezmadežno spočetje, in za to stoletnico bi radi videli, da bi bilo tudi Marijino vnebovzetje proglašeno za versko resnico.

Da bi tudi čitatelji tega lista molili za proglašenje resnice Marijinega vnebovzetja, če hočejo, jim tukaj natisnemo ono molitev, ki jo je nam zaukazal naš general v Rimu. Tako se bere:

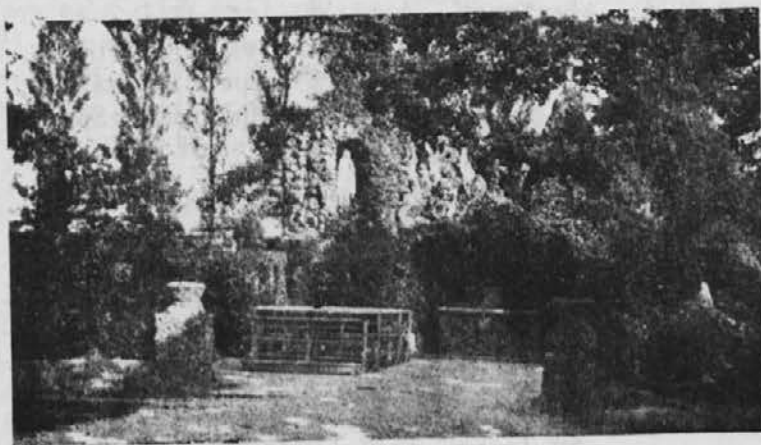
Preslavna Devica Marija, ki si bila z dušo in telesom vzeta v nebesa, in kjer sedaj s svojim ljubljnim Sinom kraljuješ, Tebe slavimo!

Da bi pa Tvoja slava, ki si je v resnici vredna, bila popolna ne le v nebesih, ampak tudi na zemlji, izprosi od Gospoda, da bi sveta Cerkev po nadnaravnem razsvetljenju in po svetem Duhu navdihnjena ter po nezmotljivem učiteljstvu rimskega škofa razglasila Tvoje poveljano telesno vnebovzetje za versko resnico. Amen.

*

Mnogi ste že hvalili letošnji Ave Maria Koledar, da je lep, da je lepo urejen, itd.

Da pa boste vedeli, kam

spada kredit za Koledar, vam povemo, da ga je uredil p. Ciril Shircel, ki je upravnik tega lista. On že več let urejuje Koledar in zelo dobro ga napravlja, če smemo verjeti besedam naših čitateljev.

Torej urednik tega lista ni obenem tudi urednik Koledarja.

*

Tu pa tam se še zmerom oglasi tak, ki ne ve, zakaj je od nas med dobil. Nekateri nas celo prosijo za račun, da bi nam lahko plačali za med.

No ja, dajmo pa kar spet stvar razložiti. Mogoče bo kaj pomagalo.

Prvič, smo poslali dve kangljici medu vsem onim, ki so prodali knjižico tikev za medeni piknik ali pa so kar sami kupili knjižico. Torej te kangljice medu niso bile nagrade od medenega piknika. So bile poslane le kot znak naše hvaležnosti vsem, ki so sodelovali z nami pri razprodajanju tikev za medeni piknik.

Drugič, so nekateri dobili več funtov medu, ker je bila njihova številka dvignjena med refanjem pri medenem pikniku. Je bilo sto takih srečnih ljudi. Imena teh ljudi so bila objavljena v lanski oktoberski številki na strani 24.

*

Med čitatelji tega lista so mnogi zelo stari ljudje, ki ne delajo več in tudi ne mo-

VEČNI POPOTNIK

Ta mesec bo naš brat Antonin, večni popotnik, svoje trudne kosti s seboj vlekel po mestu CLEVELAND, kjer bo naročnine pobiral. Priporočamo ga vaši dobrosrčnosti in gostoljubnosti, Bog in Marija pa naj vam povrnita.

rejo. Zraven tega pa tudi ne dobivajo nobene plače in se težko preživljajo.

Včasih nam pišejo taki, da naj ne pošiljamo Ave Marije več, zato ker ne morejo plačevati naročnine. Radi bi še dobivali ta list in so žalostni, ko mislijo, da ga ne bodo več videli.

Vendar bi mi zelo radi kar naprej pošiljali list Ave Maria in sicer BREZPLAČNO. Saj so bili ti ljudje naši zvesti naročniki veliko, veliko let in so od meseca do meseca željno čakali na prihod tega priljubljenega Marijinega lista. Našli so v njem hrano in tolažbo za svoje duše.

Torej če je kateri izmed vas čitatelj, ki ne more več naročnine plačevati, naj nam piše in pove, pa mu bomo kar naprej zastonj pošiljali ta list. Ali pa če poznate kako tako osebo, nam sporočite takoj in jim bomo list pošiljali. Takim naj bo Ave Maria v tolažbo prav do smrti.

Se vam ni treba preveč bati, da bo to nam le v zgubo. Saj če bo kaj zgube, bo zelo malo, ker nekateri dobrotniki nam tu pa tam po-

šljejo kak dar za list. Le pogledajte med darove in boste videli imena dobrotnikov pod naslovom "Dar listu".

*

Zdi se nam, da nekateri ne poznajo razlike med Baragovo zvezo in tako zvanim "Bishop Baraga Relief".

Baragova zveza je organizacija, ki dela za beatifikacijo škofa Friderika Baraga, namreč da bi bil svetniški škof k blaženim prištet. Nima ničesar opraviti z begunci, ki potrebujejo pomoči.

Ta zveza, znana kot "Bishop Baraga Association", sprejema darove, s katerimi se pospešuje njeno delo. Je že prav, če se pošljejo darovi sem v Lemont, kajti Father Cyril Shircel je eden izmed uradnikov zveze. Drugače pa selahko darovi pošljejo na kanonika Omana v Cleveland, ker on je blagajnik zveze, ali pa na Father Scheringer, Sacred Heart Rectory, L'Anse, Mich., ker je on podpredsednik zveze.

"Bishop Baraga Relief" je agencija, ki je bila ustanovljena neodvisno od slovenske Lige, pa tudi na svoj način pomaga beguncem, ki so pomoči potrebni. Razume se seveda, da nima ničesar opraviti z Baragovo beatifikacijo.

*

Blizu nas je bila ob novem letu ustanovljena škofija Joliet. Ker smo mi tukaj v Lemontu tako blizu Jolietu, boste nekateri mogoče

radovedni, če mi spadamo v novo škofijo.

Toda mi ostanemo v nadškofiji Chicago. Meje nove jolietške škofije se začnajo ravno onstran Lemonta.

Novi jolietški škof Mac-Namara bo imel cerkev sv. Rajmunda za svojo katedralno cerkev.

*

Oni stari romarski dom, ki je dol pri cesti stal in ste mnogi v njem spali, ni več tam doli. Kupil ga je od nas neki človek, ki ga je dal premakniti gor na hrib, tjele za Father Johnov čebelnjak.

Ono posestvo zadaj za nami je nekdo kupil in ga zdaj ljudem prodaja v lotih. On človek, ki je kupil naš stari romarski dom, je tudi eden teh lotov dobil in je na njem postavil tisto staro hišo. Samo malo preblizu je Father Johnovim čebelam, ki mogoče ne bodo preveč prijazne svojim novim sosedom.

*

Naš tišlar, Mr. Kobal, je zopet v dobrem zdravju. Lani se je precej slabo počutil več mesecev in je bil tudi v bolnišnici za en čas.

Zdaj pa zopet dela vsak

dan v svoji tišljarni tam v garaži. Ima kar svojo peč tam notri, ker drugače se ne segreje zadosti in je težko delati, posebno kadar je treba kaj limati. Vesel je, ker lahko dela kakor v mladih letih. Mačke pa ga opazujejo cel dan in so ponosne, da smejo biti pri njem.

— Samostanski firbec

Tukaj je skupina lemontskih frančiškanov, ki so se zbrali za proslavo zlatega jubileja brata Bonifacija, ki je lanskega 10. novembra obhajal 50-letnico svojega življenja v frančiškanskem redu. Vsi niso na sliki, kolikor jih pa je, so sledeči: 1. Father Clement; 2. preč. lemontski komisar, Father Benedict; 3. Father Kazimir, ki je septembra meseca obhajal 50-letnico kot frančiškan; 4. brat Bonifacij, jubilan; 5. Father Andrej, lemontski gvardijan; 6. brat Humil; 7. Father Charles; 8. Father Odilo; 9. Father Alojzij; 10. Father Kalist; 11. Father Klavdij; 12. brat Viktorijan; 13. brat Paškal; 14. brat Antonin; 15. brat Robert; 16. brat Timotej; 17. Father Leo.

KRAMLIANJE NA ZAPEČKU

SPOKANE, WASH. - Piše Frances Tomsha: Tudi jaz Vam čestitam ob 40-letnici obstoja Ave Marije. Jaz sem že od začetka naročena na list in sem tudi dosmrtna naročnica. Ves čas mi je bil list za veliko tolažbo mojega trpljenja. Je bilo tako lepo čtivo notri, da človek je prejel tolažbo, kdor ga je čital. Ne vem, kaj bi bilo z mano, če bi ne imela tega lista Ave Maria.

Za dopise pa jaz nisem sposobna, da bi jih skupaj spravila.

Tudi pozdravim Fatra Zakrajška, ustanovitelja lista Ave Maria, in jim čestitam k 50-letnici mašništva, da bi jih Bog še mnogo let ohranil, kakor tudi škofa Rožmana.

(Zopet moramo poudariti, da niso Father Kazimir obhajali 50-letnice mašništva, ampak 50 let, odkar so naredili prve obljube v frančiškanskem redu. 50-letnica mašništva šele pride čez nekaj let. - Uprava.)

CALUMET, MICH. - Piše Katarina Novak: Dragi frančiškani! Jaz Vam bom napisala eno molitvico, ki je nikdar ne mistam, da jo molim, ko grem spat. Ni najš povedano:

Duša moja, nikar se ti ni treba bati! K tebi bodo prišli trije angelci - en te bo slišal, drugi varoval, tretji te bo peljal v nebesa. Amen.

MILWAUKEE, WIS. - Piše Louis Berce: Pridni frančiškanski bratje! Vas prav srčno pozdravim vse skupaj in to, ker

sem eden prvih naročnikov. Za to se moramo zahvaliti očetu Zakrajšku. In tudi naša mati je več pomagala, Katarina Berce. Bog ji daj pokoj, naj v miru počiva.

CLEVELAND, O. — Piše Frances Kavc: Častiti gospod urednik! Danes Vam pošiljam deset dolarjev, to je za 4 nove naročnike. Torej danes sem šla za novimi naročniki. Bila sem srečna, da sem dobila 4 in sem prav vesela. Bom še se potrudila, da bom še katerega, če bo to mogoče.

(Mrs. Kavc, Vi ste pa zlata duša. Bog in Marija Pomagaj bosta Vam stotero povrnila za Vaše delo ljubezni. — Ave Maria)

MILWAUKEE, Wis. - Piše Ivana Zalar: Spoštovani Fathers! Jaz imam veliko upanje v Marijo Pomagaj, zato ker je že moji materi v starem kraju očitno pomagala.

Moja mati so zboleli, ko sem jaz bila stara 19 let. Imeli so pljučnico in vročinsko bolezen. Celo leto ni ta reva oči zatisnila. Ponoči so morali imeti celo noč luč, podnevi sem morala pa vsa okna zaferenkat. Niso mogli sonca videti.

Jaz sem morala biti za gospodinjo in deklo pri naši hiši. Tako sem bila zvečer trudna, da bi kar stoje zaspala. Ta revca, moja mati, so mi pa rekli, "Bodi pri meni, da me ne bo strah." Kako morem biti celo noc pri njih? To je nemogoče. Pa so začeli me prositi in prositi. Torej mislite si, koliko sem jaz trpela.

Enkrat so mi pa rekli, "Johanca, pojdi v župnišče. Naj pride župnik k meni."

Sem pa šla in so prišli. Mati so jih vprašali, če smejo opraviti spoved in prejeti sveto obhajilo. Zupnik so rekli, da smejo, pa so tudi rekli, "Samo zdravila morate pa tudi imeti. Vam jih bom jaz dobil." So jih pa štelali iz Češkega, ampak jih niso mati hoteli nikdar vzeti. So rekli, "Meni bo Marija iz Brezja pomagala. Nobeden drug ne bo. Jaz imam tako goreče zaupanje do nje, da ona mi bo pomagala in ona mi more pomagati."

Enkrat so mi mati rekli, "Jaz bom sla na Brezje, pa se sama ne upam. Če bi ti šla z mano, bi bila vesela." Jaz sem jim branila, češ da so preveč slabi, da je to predolga pot iz Dobrove do Šentvida, saj je dve uri hoda do trena. Pa so rekli, "Jaz bom šla. Če ne bom mogla dalje, bova pa nazaj šle."

Potem sva pa šle eno soboto popoldne. Tako so mati fajn šle! So mi rekli, "Ch, kako imam lahke noge!" Tako goreče zaupanje so imeli do Marije, da jim ni bila nobena pot predolga.

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu klubu sledeči:

CECILIA MAROLT, Milwaukee, Wis.
CAROLINE GREGORIČ, Joliet, Ill.
URŠULA PIRC, North Braddock, Pa.
MARY SPEHAR, Duluth, Minn.
LOUIS KRAUS, Euclid, Ohio
MICHAEL HOCHVAR, Joliet, Ill.
FRANK HORVATH, Chicago, Ill.
ŽELEZNIKAR DRUŽ., Chicago, Ill.
JOHN SHIRCEL, Sheboygan, Wis.
FRANK GORENZ, Hampshire, Ill.
MARY POTOCHNIK, Cleveland, Ohio
MARY KASTELIC, Cleveland, Ohio
APOLONIJA LINDIČ, Johnstown, Pa.
ANNA RAUCH, Brooklyn, N.Y.

Srečno sva prišle na Brezje in takoj sva šle k Mariji in jo goreče prosile za ljubo zdravje in Marija je uslišala najine prošnje.

Zvečer je mene skrbelo, da moja mati ne bojo mogli biti celo noč v cerkvi. Sem pa šla na gostilno, če imajo prenočišče za mene in mojo bolno mater. So rekli, da naj kar greva v gornjo sobo. Pa kakor hitro so doli legli, so takoj zaspali in celo noč se niso prebudili. Jaz sem pa na tihem jokala in Mariji se zahvaljevala. Moja mati niso celo leto eno noč spali, na Brezjah pri Mariji Pomagaj pa je bila prva noč, da so zaspali.

Veliko let je že od tega, pa jaz nisem še pozabila. To jaz vem, da Marija pomaga, samo mora človek imeti veliko, goreče zaupanje do nje.

CLEVELAND, O. - Piše Mary Sluga: Častiti oo. frančiškani! Tukaj Vam pošiljam denar in imena za tri nove naročnike Ave Marije, ki sem jih dobila. Je še dosti dobrih katoliških družin, ki nimajo tega lepega lista. Je samo treba malo dobre volje in stopiti do njih in jih nagovoriti.

Jaz sem že čez 25 let naročena na ta prelepi list. Vedno ga z veseljem prebiram in ga komaj čakam vsaki mesec. Ga tudi domov pošiljam v Jugoslavijo v paketih in tudi vse dobijo.

Poleti sem bila tudi jaz med tistimi srečnimi romaricami oltarnih društev iz Clevelanda. Preveč bi bilo pisanja, če bi hotela vse popisati. Samo to bi rada povedala, da kaj takega še nisem doživela. Ko se nas je pripeljalo tri buse tik pred cerkvijo, smo šle doli, pa ni nam šlo ne petje ne molitev. Ko smo šle v cerkev, nas je kar nekaj tiščalo v grlu, in ko smo prišle notri, nam je kar srce stisnilo in solze so lile. Vsaka bi bila najrajši hitro položila pred Marijo na oltar vse križe in težave. Ona nas je pa tako lepo doli gledala, kakor da bo spregovorila z nami in nas potolažila. Je vzelo nekaj časa, predno smo mogle prav zapeti.

Sklenila sem, da se bom vsako leto udeležila romanja, samo če mi da Bog in

Marija ljubo zdravje.

Zelo smo bile srečne in vesele, da smo imele škofa Rožmana med nami, ki so tako po domače govorili in nam odgovarjali na vsa naša vprašanja, ki so jih imele vse polno od nas. Bog jih živi in vodi po vseh njihovih potih in Marija jim bodi varuhinja še mnogo let, če že ne v stari domovini, pa tukaj med nami ameriškimi Slovenci v naši svobodni deželi.

Želela bi, da bi se še večkrat zbrale in še v večjem številu pri naši lemontski Mariji Pomagaj. Ne smem pozabiti tudi naše predsednice, Mrs. K. Roberts, ki nas je tako lepo vodila in molila, kakor tudi Mrs. Baraga. Sem mislila, da znam jaz moliti, ja, pa ne znam tako.

(Bog Vam poplačaj in Mati Marija, dobro Mrs. Sluga, za nove naročnike!)

LAMBTON, QUE., CANADA. - Piše Janez Bančič: Spoštovani oo. frančiškani! Vašo pošiljko božičnih kart sem prejel. Nikoli si ne bi mislil, da bodo res tako okusno napravljene.

V novemberski številki lista sem bral, da imate album "Slovenija" na zalogi. Jaz bi pa zelo rad, ako bi mi poslali en izvod.

ANGLIJA. - Piše Ignac Meglič: Spoštovani g. urednik! Se Vam najtoplejše zahvaljujem za točno dostavljanje lista Ave Maria, katerega prejemam redno. Vaše lepe članke rad berem, iz njih dobivam moralno moč, katera mi je večkrat potrebna, posebno za mene begunca.

LORAIN, O. - Piše Margaret Zaletel: Dragi frančiškani! Vprašali ste me, koliko časa sem naročena na Ave Maria. Jaz sem naročena od leta 1915. Od Rev. Father Zakrajšek-a sestra, Mrs. Mary Bombach, me je vpisala leta 1915. To je velika doba let.

Obenem tudi lepo čestitam Rev. Zakrajšek-a ob priliki 50-letnice. Jaz ga dobro osebno poznam. Zato me zelo veseli, da ima svoj zlati jubilej in tudi Vas lepo spomnim, da še kaj lepega napišite v svoj list Ave Maria.

CHESTERTON, IND. - Piše Joseph A. Ray, zastopnik: Velečastiti očetje frančiškani! Vas lepo prosiva z ženo, če bi Vam bilo mogoče, da bi napravili romanje samo za mladino, kakor ste enkrat objavili v Ave Maria listu.

Kako bi bilo dobro in privlačno za mladino, ko bi tudi razumeli, kaj se govori. Jaz sem bil v Lemontu za medeni piknik s svojo famijlo, pa se jim je jako dopadlo. Samo so mi mladi rekli, "Zakaj nimate angleških govorov, ne samo slovensko, da bi boljše razumeli." Pa so me prosili, da naj Vam pišem o tem.

MOLITE

za naše pokojne naročnike:

REV. J. CHERNE, Sheboygan, Wis.
 CHRISTINE GERDOVICH, La Salle, Ill.
 MARY SKERL, Worcester, N.Y.
 ANTON PRIJATEL, Corning, Calif.
 IVANA SKOLAR, Ljubljana, Jugo.
 JOSEPH GOMBACH, Euclid, Ohio
 JOSEPH RESEK, Joungstown, Ohio
 URŠULA ZEVIK, Indianapolis, Ind.
 FRANK KRALL, Cleveland, Ohio
 TEREZIJA PAVLIČ, Rittman, Ohio
 FRANK ŽIVETZ, Joliet, Illinois
 FRANCES PANGERSIČ, Cleveland, O.
 MARY KAPLAN, Cleveland, Ohio
 CAROLINA ŠENICA, Oglesby, Ill.
 MATT. PAPEŽ, Cleveland, Ohio
 MARG. GRIMIČ, Barberton, Ohio
 JOHN INTIHAR, Price, Utah
 JOHN ZALLAR, Cleveland, Ohio
 ROSE DREŠČEK, Chicago, Illinois
 ANTON MLAKAR, Euclid, Ohio
 MR. CVITKOVIČ, Kansas City, Kansas
 ANNA BARČIČ, E. Pittsburgh, Pa.
 MICHAEL KURI, Ahmeek, Mich.

Naj počivajo v miru!

MILWAUKEE, WIS. - Piše Mary Bohte: Spoštovani vsi pri Ave Mariji! Brala sem v Ave Mariji, da eden želi vedeti za stare naročnike, še žive. Jaz sem še pri tistih od začetka.

Jaz rada berem, kar je kaj za poduk ali za dobro stvar, samo oči mi več ne služijo. Imam že 76 let za seboj. Sem že slaba.

PUEBLO, COLO. - Piše Frances Roitz: Prečastitljivi frančiškanski fatri! Dam Vam vedeti, da jaz sem ena tistih, še živa naročnica Ave Maria od začetka, od prve številke.

Samo to sem falila, ker pri začetku te vojske sem dala vse številke, ki sem jih imela ohranjene, ko so prosili za papirja in magazine.

Koliko sem lepega in podučljivega brala v njem pa tudi jako lepe povesti, posebno najzadnja dogodka o Mariji fatimski na Portugalskem. Ko bi ljudje vedeli, kaj je list Ave Maria, nobeden, ki je sposoben za brat Slovensko, ne bi bil brez tega lepega lista Ave Maria.

SHEBOYGAN, WIS. - Piše Mary Bavhan: Častiti očetje frančiškani! Jaz moram zmerom jemati medecine. Že over 7 let jih moram vsak dan jemati. O, da bi mogla biti zdrava, da bi mogla delati kot druge ženske.

Mi je moj ljubi brat umrl 23. oktobra. Mi je tako hudo za njim. Ga kar ne morem pozabiti. Je bil še premlad za umreti. Po tistem smo se mufali.

Oh, kako bi jaz rada prišla tam na božjo pot k Mariji Pomagaj. Nisem bila še nikoli tam. Kako mi je hudo, ko berem v lepi Ave Mariji, koliko ljudi pride tam. Jaz pa ne morem. Blagor še ljudem, kako so srečni! Kako sem bila srečna, ko sem šla še v cerkev. Oh, kako sem šla rada, dokler sem mogla. I viš, da bi še šla.

KANKAKEE, ILL. - Piše Mary Stukel: Častiti očetje frančiškani! Zmeraj sem v špitalu. Zdrava tako ne bodem nikoli več. Moje srce je tako trudno, če se le malo

bolj hitro gibljem, pa ne morem hoditi.

Danes je prvi petek. Sem šla zjutraj k maši in obhajilu. Ko sem malo fruškala, sem morala iti takoj k počitku.

Tukaj je en fater, ki je prišel iz Čehoslovakije. Je tudi bolan. Ima tudi srčno bolezen in visok pritisk in krvi na možganih. Ima tukaj svojo žlahto, ki so ga dobili sem v Ameriko, pa so revni in ga ne morejo kipati. Eden duhovnik je prišel prosit sestre, da njega vzamejo in so ga vzele. Če se bode pozdravil, potem bode lahko kar tukaj ostal za špitalskega duhovnika. Kaj ni hudo, da ti ubogi duhovniki morajo bežati pred komunisti? Sam Bog naj reši te uboge ljudi.

PITTSBURGH, PA. - Piše Mrs. Francis Glatch: Dragi očetje! Koledar, ki ste mi ga poslali, je krasen. Ga imam zelo rada. Lahko omenite moje ime v Ave Mariji, če hočete, glede lepega Koledarja in krasnih člankov, ki jih v listu Ave Maria tako rada berem od meseca do meseca in skozi celo leto.

Bog plačaj, dobrotniki

ZA ROMARSKI DOM - Po \$11: Mrs. A. Rauch; po \$10: F. Gorenz; po \$5: C. Marolt, Mrs. C. Gregorcic, U. Pirc, Mrs. M. Spehar, L. Kraus, M. Hočev-ar, Mr. Mrs. F. Horvath, Zeleznikar Druz., J. Shircel, Mrs. M. Potochnik, Mrs. M. Kastelic, Mrs. A. Lindic; po \$4: Mrs. J. Sepec, F. Novak; po \$3: M. Madron-ich; po \$2: A. Miller, R. Zalek, A. Srebrnak, Mrs. Pirc, N. N., Mrs. J. Strauss; po \$1.50: J. Ferlin; po \$1: M. Staric, M. Levar.

DAR LISTU - Po \$9: F. Nahtigal; po \$5: F. Becjan, F. Pirs; po \$4: B. Ndar, F. Nahtigal; po \$2.50: J. Dobravc, M. Globokar; po \$2: Mrs. F. Hribar, Mrs. M. Bogovich, F. Skubic; po \$1.50: M. Bulich, C. Mrezar; po \$1: M. Cekada, F. Svet, Mrs. M. Marolt, J. Kristof, L. Bishan, Mrs. A. Korelc, M. Leskovitz, Mrs. M. Selak, Mrs. R. Skiff, Mrs. J. Logar, F. Hrovat, K. Pristopec, M. Hočev-ar; po \$0.50: T. Sulzer, M. Kapsh, U. Taucher, J. Valovsek, Mrs. A. Kogovsek, Mrs. M. Koklic, J. Krumberger, F. Zaller, L. Rupert.

ZA APOSTOLAT - Po \$30: M. Papesch; po \$10: M. Osterman, M. Janko, F. Prezell, K. Kral, Mrs. F. Znidarsic; po \$5: F. Rogina.

ZA BARAGOVO ZVEZO - Po \$1: W. Mitchell, J. Guay.

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

ZA SVETE MAŠE - Po \$145: Rev.M.Cepon; po \$56: M.Romich; po \$30: Mrs.M.Ohlin; po \$25: A.Braeger; po \$20: Mrs.M.Ergen; po \$16: K.Hladnik, Mrs.A.Rauch; po \$15: M.Osterman, Mrs.L.Znidarsic, J.Gasnack, J.Petrovic; po \$13: M.Merkel; po \$11.50: M.Globokar; po \$10: Mrs.M.Hrovat, J.Mihelich, J.Gruden, M.Gombach, Mrs.F.Horzen, A.Zdesar, G.Laurich; po \$9: A.Sestan; po \$8: M.Cekada, M.Skubic, A.Jancar; po \$7: Mrs.M.Potochnik, M.Pavlesic; po \$6: M.Klajderman, Mrs.Simonisek, F.Mislej; po \$5: F.Pirs, M.Ahlin, K.Smrekar, F.Peterka, L.Simonelic, M.Bulich, A.Pelko, Mrs.T.Rozich, J.Weiss, A.Novak, M.Kuhar, Mrs.M.Holecko&Fam., Mrs.A.Pinculich, F.Osredkar, Mr.Mrs.M.Kambic, Mr.Mrs.J.Armdt, Mrs.F.Kosir, T.Okoren, M.Cekada, Mrs.C.Jakopic, M.Voncina, A.Mozina, P.Rojance, C.Verscaj, M.Minion, R.Persche; po \$4.50: R.Zalek; po \$4: R.J.Matkovich, M.Radocaj, Mrs.A.Lindic, Mrs.Brankovich, Mrs.P.Centa, M.Sebenik, J.Per, L.Poje, Mrs.M.Selak, P.Cemazar, J.Shircl, A.Bencan, Mrs.A.Sugel, M.Skulj, Mrs.J.Merhar; po \$3: J.Kristof, F.Kavsek, Mrs.M.Perusek, J.Knaus, T.Archul, Mr.P.Volk, Mrs.L.A.Ruth, J.Videtic, L.Zupancic, Mr.J.Rosenberger, A.Tomazic, J.Dobrave, M.Habijan, J.Pintar, Mrs.V.Karsnick, Mrs.L.Sustarsich, Mrs.F.Koss, T.Zajc, J.Pazel, M.Mertes, M.Grivec, M.Skerjanc; po \$2.50: M.Kolence; po \$2: T.Sulzer, J.Gilvar, Mrs.M.Anzich, Mrs.M.Bizjak, Mrs.G.Bokal, W.Pazel, Mrs.M.Hraster, J.Prisel, F.Zajc, Mrs.A.Semel, A.Medvescek, Mrs.M.Sadar, Mrs.M.Pangre, Mrs.A.Urich, F.Krebelj, Mrs.M.Bogovic, A.Slipcea, L.Planinc, J.Cisla, F.Gartner, Mrs.M.Tomsich, J.Cankar, J.Vidmar, J.Zupancic, M.Erchul, Mrs.L.Muren, J.Luzar, F.Tolar, Mrs.J.Bregar, A.Vogric, Dr.M.Plese, Mrs.Feuce, P.Podgornik, A.Zupancic, A.Franciskovich, Mrs.A.Jalovec, M.Perko, Mrs.V.Sustarsic, Mr.Mrs.N.Moosally, Mr.Mrs.R.Tote, Mr.Mrs.J.Socs, Miss K.Plevinak, D.S.Kanaan, Mr.Mrs.J.Shirilla, F.Tolar, Mrs.J.Bregar, P.Laurich, Mrs.Baraga, T.Kerkoch, Mrs.M.Medvescek, J.Krumberger, Mrs.M.Slak, A.Zupancic, K.Kolehoe, Mrs.Fink, Mrs.A.Casl, Mrs.M.Kastelic, J.Kukan, F.M.Balle, Mrs.Petkovsek, M.Hochevar, M.Florijan, J.Perko, Mrs.R.Dezellan, P.Podgornik, U.Pozarelli, Mr.Virant, H.Kremzar, R.Krall, Mrs.Simonisek, A.Webster; po \$1.50: U.Peternel, J.Zupec, J.K., P.Zagar, L.Sagadin, Mrs.F.Klobuchar, Mrs.P.Kokal, F.Usnick, A.Krulo, Mrs.F.Glatch, U.Polanz, L.Sagadin; po \$1: Mrs.Komlanc, L.Bozzich, A.Kure, Mrs.A.Kochevar, Mrs.M.Sever, A.Preglet, H.Fonda, N.N.Chi Il., M.Butcher, A.Mahkovec, A.Gudac, M.Gercman, Mrs.M.Mikula, K.Pristopek, Mr.Mrs.A.Malensek, K.Kastelech, Mrs.F.Kastigar, A.Gercman, E.Gercman, Mrs.M.Lautar, J.Perhaj, M.Florijan, Mrs.M.Safran, A.Savor, A.Drolc, M.Ritonija, Mrs.P.Strnad, I.Majnik, J.Zajc, M.Ferencak, J.Terdich, Mrs.G.Mafelich, M.Babich, M.Simonsek, Mrs.M.Balkovec, M.Sutulovich, M.Kastigar, Mrs.M.Seitz, Mrs.J.Budan, M.Ritonija, J.Govednik, F.Korosich, Mrs.P.Cemazar, I.Majnik, M.Oblak, M.Koš, J.Hochevar, Mrs.A.Globokar, Mrs.B.Sedmak, Mrs.Kalcich, Mrs.Nasenbenny, M.Hochevar, F.Papash, J.Smrekar, A.Ban, S.Pinamonti, Mrs.T.Hren, T.Cekuta, Miss M.Malovrh, M.Furar, Mrs.M.Russ, U.Taucher, Mrs.H.Marn, J.Zupan, A.Prizozic, M.Skalar, Mrs.U.Smreke, L.Yeager, M.Bildhauer, Mrs.M.Bradeskas, M.Polajnar, C.Mandel, J.Korencic.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO - Po \$26: J.Dobrave; po \$25: F.Kosmach; po \$10: N.N., M.Shircl, K.Marovich, Mrs.Makse, Rev.P.Sprajcer; po \$5: F.Flajnik, F.Pajk, Mrs.K.Erchul, Mrs.L.Cimperman, M.Kosmach; po \$4: Mrs.J.Budan, A.Braeger; po \$3: M.Cesnik; po \$2.50: M.Kuhar; po \$2: A.Sluga, P.Prah, Mrs.L.Muren, U.Strubel, B.Zankar, M.Mohorcic, Mrs.F.Drasler, Mrs.A.Susman, T.Gubanc, I.Nakrst, T.Narobe, M.Ohlin; po \$1.50: A.Miller, A.Borsnick, J.Ferlin, Mrs.M.Prepodnik; po \$1: M.Polajnar, T.Sulzer, L.Simonelic, Mrs.J.Turk, M.Pogorelc, Mrs.F.Smrekar, A.Slipcea, M.Habijan, L.Gerbek, K.Triller, J.Petkovich, A.Kuhar, D.Hudolin, M.Kozjan, A.O'Korn, N.N., Mrs.F.Kosir, Mrs.Baraga, Mrs.C.Tisovec, M.Kozjan, A.Kuhar, J.Starcor, N.Gercman, Mrs.F.Pust; po 50¢: Mrs.H.Preotle, Mrs.J.Paulik, V.Kolenko, J.Novak, Mrs.M.Fear, M.Cekada, K.Kastelech, Mrs.A.Nemgar, M.Ortar, Mrs.J.Erlach.

ZA LUČKE - Po \$5: Mrs.L.Znidarsic, M.Globokar, A.L.Veranth, J.Gruden; po \$3: M.Hren, A.Hochevar, J.Bradac, J.Hochevar; po \$2: Mrs.F.Koss, M.Pornath, N.N., Mrs.A.Rauch, Mrs.F.Koss, J.Paulin, Mrs.M.Oblak, Mrs.A.Godec, Mrs.J.Mramor, Mrs.M.Ohlin, J.Wessel; po \$1.50: M.Rack, F.Osredkar, U.Kerzicnik, J.Konda, N.Janchan, Mrs.T.Resek, Mrs.E.Tisovec, J.Jurkas, Mrs.D.Ferra, M.Pugel; po \$1.25: L.Blazic; po \$1: Mrs.Mahkovec, P.Podgornik, M.Pavlesic, A.Zlogar, A.Pelcic, Mrs.F.Kastigar, K.Pristopek, Mrs.F.Horzen, J.Ozbohl, G.Debevec, M.Madronich, M.Bukovec, Mrs.A.Pachak, Mrs.M.Marino, A.Sestan, F.Cerar, M.Cekada, A.Ban, M.Kozjan, M.Sajovic, A.Mozina, A.Kuhar, Mrs.A.Chesnik, T.Plos, J.Martincic, M.Kastigar, M.Sajovic, M.Kozjan, Mrs.F.Iltz, J.Kerzic, F.Kerhin, Mr.J.Rosenberger, Mrs.M.Marino, A.Mozina, A.Drolc, Mrs.L.Erlach, J.Novak, A.Xeller, U.Strubel, M.Stimac, A.Zdesar, E.Jereb, Mrs.A.Preglet, A.Kuhar, A.Sestan, A.Vogric, K.Marovich, F.Horvath, M.Shircl, A.Bencan, A.Mozina, Mrs.A.Miklavcic, Mrs.F.Tomsha, A.Berus, F.Straus, M.Erchul, Mrs.A.Balazic, M.Bezeck, M.Stebaj, M.Butala, A.Slipcea, Mrs.J.Merhar, R.Kochevar, M.Skul, A.Pelcic, J.Sadar, I.Dedek, A.Gosar, M.Meitzen, Mrs.M.Spehar, Mr.Strunac, Mrs.I.Gruden, C.Vrbas, M.Fink, J.Knaus, M.Ovnik, A.Tome, J.Korencic, Mrs.M.Bizjak, M.Merkel; po 75¢: Mrs.J.Budan; po 60¢: Mrs.A.Kochevar; po 50¢: Mrs.M.Mikula, Mrs.J.Rojer, A.Savor, F.Mislej, M.Gustin, Mrs.P.Strnad, J.Zajc, Mrs.F.Arth, Mrs.J.Kochevar, Mrs.M.Seitz, J.Kocjancic, M.Veselic, Mrs.M.Bradeskas, F.Zupancic, T.Babich, F.Kozele, Mrs.J.Paulik, F.Krebelj, K.Gersich, Mrs.A.Urick, T.Cekuta, Mrs.F.Smrekar, Mrs.Kalcich, J.Taucher, Mrs.T.Terselich, A.Tomazic, Mrs.Foys, M.Persa; po 48¢: Mrs.F.Hren; po 40¢: S.Podgornik.

Zahvale

Zahvaljujejo se Bogu, Materi božji, Mariji Pomagaj in brezmadežni Devici za pridobljene milosti:

M.Cekada, J.Pintar, L.Muren.

Cenik molitvenikov in devocijonalij

1. Slovenske molitvenike imamo dvojne vrste:

MARIJA POMAGAJ, tiskan z debelimi črkami in zato zelo priporočljiv za starejše ljudi, z zlato obrezo in usnjatimi platnicami....\$1.75

DRUŽINSKI MOLITVENIK, z manjšimi črkami, mehкими platnicami in navadno obrezo - za take, ki imajo dobre oči.....\$1.00

2. Imamo v zalogi tudi rožne vence različne vrste in barve. Cena od 50¢ (za otroke) do \$3.50.

3. Pri nas lahko dobite tudi pripravo za duhovnika, ko pride bolnika previdet. Ta priprava je v obliki križa, ki se lahko na steno obesi, ko ni v rabi. Znotraj tega križa so spravljene svečke, steklenica za blagoslovljeno vodo in bombaž. Dvojna cena: \$2.50 in \$5.00.

4. Nadalje imamo druge raznovrstne devocijonalije, kot na pr. kipe, svetinje, verižice, posodice za blagoslovljeno vodo, itd.

5. Če slučajno nimamo, kar želite, lahko naročimo za vas, kakor na pr. angleške molitvenike, itd.

AVE MARIA, Box 608, Lemont, Illinois

CATHERINE STAUDOHAR 4 49
1328 E. 2 ST.
DULUTH, MINN.

★ SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali SAMOSTANSKI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu to oznanilo, ki je tudi v angleškem jeziku napisano, da ga bo lahko sam bral. Najlepša Vam hvala.

★ YOUNG MEN & BOYS

of Sloyene nationality, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscans in Lemont. For full particulars, write to

Very Rev. Commissary-
Provincial
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois

